

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 16
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 20

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΑΘΗΝΗΣ ΟΔΟΣ ΑΥΚΟΥΡΓΟΥ 14.
Παρά τὸν σταθμὸν Σιδ. Ἀθην. Πειραιῶς

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ

ΙΝΕ, νομιζομεν, τοῖς πᾶσι ἤδη γνωστόν, ὅτι ὁ ἄνευ σύρματος τηλεγραφος βασίζεται ἐπὶ τῆς διαδόσεως ἀνά τὸ κενὸν τῶν χερτσιακῶν ἠλεκτρικῶν κυμάτων καὶ τῆς παραλαβῆς τούτων παρά μικροῦ σωλῆνος, εἰς ἄκρον εὐαισθητοῦ, ἀνακαλυφθέντος ὑπὸ τοῦ ἰταλοῦ τηλεγραφητοῦ Μαρκόνι, περιέχοντος δὲ ρινίσματα μετάλλου, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Βρανλῆ. Ἦτοι, ὅπου μεταβιβάζονται ἠλεκτρικὰ κύματα (ρεῦμα

ἠλεκτρικόν) εἰς τὸ κενόν, ἐπενεργοῦσι ταῦτα εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ σωλῆνος ρινίσματα, ἅτινα ἐνῶ εὐρίσκονται διεσπαρμένα, συσσωματοῦνται ἤδη εἰς ἐνιαῖον σύμπλεγμα, ἀποκαθιστάμενα ἀγωγὸν σῶμα, δι' οὗ ἀποτελεῖται κύκλωμα, ἐφ' οὗ συνεπῶς διέρχεται τοπικὸν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα. Μόλις δὲ τοῦτο διέλθῃ, μικρὸν σφυρίον πλήττει τὸν σωλῆνα καὶ τὰ ρινίσματα ἀποχωριζόμενα, ἐπανερχονται εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν θέσιν. Οὕτω φυσικῶς ἢ μικροτέρα ἀντίστασις ἐπὶ τῶν ρινισμάτων τοῦ σωλῆνος δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διέλευσιν τοῦ ρεύματος. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐρειδόμενος ὁ Μαρκόνι ἐτοποθέτησε μηχανὴν τηλεγραφικὴν ἐπὶ τοῦ κυκλώματος τοῦ σωλῆνος καὶ ἀπέκτησε τὰ πρῶτα τηλεγραφικὰ σημεῖα.

Ἐσχάτως φυσικός τις ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, ὁ Φρειδερίκος Κολλέν, ἐφαντάσθη, ὅτι ὁ μικρὸς ἐκ ρινισμάτων σωλῆν δύναται ν' ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ ἐγκεφάλου,

διότι τὰ ἠλεκτρικὰ κύματα, μεταφερόμενα εἰς ἀπόστασιν, δρῶσιν ἐπὶ τῶν λεπτῶν κυττάρων τοῦ ἐγκεφάλου, τῶν παρά τῶν φυσιολόγων ἐπονομαζομένων «νευρῶναι» ἅτινα τίθενται εἰς συνεπαφὴν καὶ ἀφίνουσι νὰ διέλθῃ τοπικὸν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα. Τοποθετοῦντες δὲ εἰς ἀπόστασιν χιλιοσπομέτρων τινῶν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ δύο σύρματα, συνδεδεμένα πρὸς τινα στήλην καὶ τηλέφωνόν τι, τὸ τηλέφωνον λειτουργεῖ, ὅπου τὰ κύματα φθάσωσιν εἰς τὸν ἐγκέφαλον.

Ὁ κ. Κολλέν κατ' ἀρχὰς ἐπειραματίσθη ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου γαλῆς καὶ εἶτα ἐπὶ ἀνθρωπίνου ἐγκεφάλου, πρὸ μικροῦ ἀποχωρισθέντος ἀπὸ τοῦ σώματος ἢ δὲ μεταβίβασις ὑπῆρξε τελεία. Ἀκολουθῶς ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ πειραματισθῇ ἐπὶ δύο ἀνθρώπων, ἐξ ὧν τὸν ἓνα μετεχειρίσθη διὰ τὴν μεταβίβασιν καὶ τὸν ἕτερον διὰ τὴν παραλαβὴν. Ἀμφότεροι ὑψώσαν τοὺς βραχίονας διὰ νὰ διευκολύνωσι τὴν εἴσοδον καὶ τὴν ἐξοδον τῶν ἠλεκτρικῶν κυμάτων. Ὁ πρῶτος ἦτο συνδεδεμένος μετὰ τῆς μεταβιβαζούσης μηχανῆς, ἢ δὲ κεφαλῇ τοῦ δευτέρου μετὰ τῆς ἀποδεχομένης μηχανῆς, οὕτω δὲ ὁ ἐγκέφαλος τούτου μετεβίβαζεν ὡς ὁ περιέχων τὰ ρινίσματα σωλῆν τὰ τηλεγραφήματα.

Ἐγκέφαλος ζῶου συνδεδεμένος μετὰ τηλεφώνου δρᾷ ὥστε ν' ἀντηχῇ τοῦτο, ὅπου ἐνεκῆπται καταιγίς. Ἐγκέφαλος δὲ γαλῆς δι' ἰσχυροῦ ἤχου ἀνήγγειλε τὴν προσέγγισιν καταιγίδος καὶ κεραυνοῦ.

Ὁ κ. Κολλέν ἐξηγεῖ τὸ φαινόμενον ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῶν φυσικῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζῶων.

Ἄλλὰ πάντα ταῦτα εἰσὶν ἀπλοῦστα φαινόμενα καὶ δεόν κατὰ βάθος νὰ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων, ὅπως ἐξακριβωθῇ ἂν ὁ ἐγκέφαλος δύναται νὰ ἐπηρεασθῇ ὑπὸ τῶν ἠλεκτρικῶν κυμάτων καὶ τότε νὰ καθορισθῇ ἢ χρησιμοποίησις τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ ἐν τῇ οὐγκοινωνίᾳ.

Ο ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΤΗΣ ΠΥΞΙΔΟΣ

Ἡ ὄραία πόλις Ἀμάλφη ἐώρτασε κατ' αὐτὰς τὴν ἐξακοσιετηρίδα πολίτου τινος, Φλαβίου Τζόγια, ὃν ἐπιδεικνύει ὡς ἐφευρέτην τῆς ναυτικῆς πυξίδος. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ πρώτη ἐφεύρεσις τῆς πυξίδος ἀναφέρεται γενικῶς εἰς τοὺς Σίνας, ἀλλ' οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμάλφης διαμαρτύρονται, προσάγοντες ὡς ἐπιχείρημα, ὅτι οἱ Σίνας ἱστορικοὶ διαφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὴν χρονολογίαν τῆς ἐφευρέσεως, ἀνάγοντες αὐτὴν ἄλλοι εἰς τὸν δὸν καὶ ἄλλοι εἰς τὸν 17ον αἰῶνα π. χ. Οἱ Ἰνδοὶ καὶ Ἀραβες πάλιν ἀναφέρουσι τὴν ἐφεύρεσιν εἰς Ἰνδὸν τινὰ Σαρδάνα, ὅστις φαίνεται ζῆσας τὸν 10ν ἀπὸ Χριστοῦ αἰῶνα, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου οἱ Ἀγγλοὶ διεκδικοῦσι τὴν δόξαν ταύτην ὑπὲρ τοῦ ἰδικοῦ των Βάκωνος. Ἀπέναντι λοιπὸν ὄλων τούτων τῶν ἐρίδων ἡ Ἀμάλφη προβάλλει ἀξιόσεις ὑπὲρ ἑαυτῆς, ἰδοὺ τί ἰσχυρίζομένη. Ὁ Φλάβιος γεννηθεὶς τὸ 1302 μ. Χ. ἦτο δερματοουργὸς πτωχός, ἀλλὰ τὸσον εὐθύμως, ὥστε οἱ οὐμπολῖται του τῷ προσέδωκαν τὸ ἐπώνυμον «Gioja», ὅπερ ἰταλιστὶ σημαίνει «Χαρά». Τοιοῦτος ὦν ὁ Φλάβιος, ἠρόσθη τῆς ὄραίας Ἀνιόλας, θυγατρὸς ἀλιέος τινός, ὅστις εἶχε τὴν στερεὰν ἀπόφασιν νὰ μὴ τὴν δώσῃ εἰμὴ εἰς ναυτικὸν ὡς αὐτός.

— Θὰ γείνω ναυτικὸς! εἶπεν ὁ ἐρωτολήπτης.

— Σὺ; ἠρώτησεν ὁ πατήρ. Λοιπὸν κοπιλάτῃσε ἕως εἰς τὸ Καστελέττο καὶ τότε βλέπομεν.

Τὸ Καστελέττο εἶναι νησίδιον βραχῶδες ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀχανοῦς θαλάσσης, τοῦ ὁποῖου τὴν προσέγγισιν ἀπαγορεύουσι σφοδρότατα ρεύματα, ὑποβάλλων δὲ ὁ γέρον ἀύκος τῆς θαλάσσης τὸν Φλάβιον εἰς τὸν ἄθλον τούτου, ἐνόμιζεν, ὅτι ζητεῖ παρ' αὐτοῦ ἀκατόρθωτόν τι. Ἀλλ' ἠπατήθη, διότι ὁ Φλάβιος, ἄγνωστον πῶς γνωρίζων τὰς ιδιότητας τοῦ μαγνήτου, κατεσκεύασε πυξίδα ἐκ χάλυθος, ἣν προσήλωσας ἐπὶ τεμαχίου φελλοῦ ἀφῆκε νὰ ἐπιπλεύσῃ ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Τὴν ἐπιούσαν παραλαβὼν τὸ ἐφεύρημά του ἐπέβη λέμβον ἰστιοφόρου, διακηρύξας ὅτι διευθύνεται εἰς Καστελέττο χωρὶς νὰ λοξοδρομήσῃ. Τὸν ἐξέλαβον ὡς παράφρονα, ὅταν τὸ εἶπε, καὶ ὡς μάγον ὅταν ἐκέρδησε τὸ στοίχημα. Καθ' ὄλον τὸ διάστημα τοῦτο ὁ Ἀνιόλα ἐσταυροκοπεῖτο, ἀλλὰ κατόπιν ὁ γηραιὸς πενθερὸς ἠναγκάσθη

νὰ συναινέσῃ εἰς τοὺς γάμους τῶν δύο ἐρωτολήπτων, οἵτινες ἐτελέσθησαν μετὰ πάροδον ἐνὸς μηνός. Οὐχ ἦττον ἐπαυσε φρονῶν ὅτι ὁ διάβολος ἐπαίξε σπουδαῖον πρόσωπον εἰς αὐτὸ τὸ παιγνίδιον.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΑΝΕΥ ΣΥΡΜΑΤΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Ὡς γνωστόν, συνεπεία τῶν γενομένων πειραμάτων ἐν τῇ Νέᾳ Γῆ, ὁ πολὺς Μαρκόνι εἶχεν ἀναλάβει τὴν κατασκευὴν δύο τηλεγραφικῶν σταθμῶν, τοῦ ἐνὸς ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀκτῇ, καὶ τοῦ ἑτέρου ἐν Ἀγγλίᾳ κειμένου, δι' ὧν ἐμελλον νὰ συγκοινωνῶσιν ἀνωθι τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Λέγεται δὲ ἤδη, ὅτι ὁ μὲν εἰς σταθμὸς τοῦ Cap-Breton ἐν τῇ Νέᾳ Σκωτία σχεδὸν ἐπερατώθη, ὁ δὲ ἕτερος ἐν Cap-Code τῆς Μασσαχουσέτης, ὅτι ριζικῶς κατεστράφη ἐσχάτως, ἐνῶ κατεσκευάζετο, συνεπεία λαίλαπος μετὰ σφοδρότητος ἐνοκήψαντος πρὸ τινων μηνῶν.

Ὁ ἐν Cap-Breton σταθμὸς ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων ξυλίνων πύργων 70 μέτρων ὕψους κειμένων εἰς τὰ ἄκρα τετραγώνου καὶ περιλαμβανομένων εἰς ἀπόστασιν 60 μ. κατὰ πλευράν. Οἱ πύργοι δὲ οὗτοι ἐνοῦνται εἰς τὴν κορυφὴν των διὰ τεσσάρων ἰσῶν, βασταζόντων μέγαν ἀριθμὸν ἐνσερίων καλωδίων, καταληγόντων εἰς τὸ ἔδαφος εἰς ἐν κεντρικὸν σημεῖον, εἶδος κοινοῦ δοχείου. Ἀπὸ τοῦ δοχείου δὲ τούτου ἕτερον καλωδίον ἀποσπώμενον καθέτως διευθύνεται ἐντὸς τοῦ κτιρίου, ὅπου ὁ τηλεγραφικὸς σταθμὸς εὐρίσκειται μετὰ τῶν ἀναγκαίων οὐσκευῶν καὶ μηχανημάτων.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἐσχάτως ἐπεσκέφθη τὸν σταθμὸν τούτον εἰς ἀμερικανὸς δημοσιογράφος, ὃν διεβεβαίωσεν ὁ κ. Βιβιάν, μηχανικὸς καὶ διευθυντὴς τοῦ σταθμοῦ τούτου, ὅτι ἡ ἐγκατάστασις αὐτῆ ἦτο πολὺ ἰσχυρὰ διὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ παραλαβὴν χερτοιακῶν κυμάτων ἀπλῶς μεταξὺ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀγγλίας, δηλαδὴ τοσαύτης μικρᾶς ἀποστάσεως!... καὶ ὅτι διὰ τοιοῦτου σταθμοῦ θὰ ἠδύναντο εὐκόλως ν' ἀνταποκρίνονται μέχρι τῆς ἀρκτώας Ἀφρικῆς!

Ὡς φαίνεται, αἱ σοβαρότητες μετετρέπησαν πλέον εἰς ἀστειότητας καὶ ἀπὸ τοὺς βοηθοὺς τοῦ Μαρκόνι καὶ ἐφεξῆς δέον ν' ἀμφιβάλλῃ τις πρὸς πάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀνακοινώσεις.

ΤΟ ΓΑΛΑ

Η ΦΥΣΙΣ ΤΟΥ. — ΑΙ ΝΟΘΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ

ΕΒΑΙΩΣ τὸ γάλα, οὕτινος οἱ χαρακτηρισμοί, φυσικοὶ τε καὶ ὀργανολεπτικοὶ (γεῦσις, ὄσμῃ) εἶνε εἰς πάντα γνωστοί, εἶνε, δύναται τις εἰπεῖν, τὸ πρῶτον εἰς ὁ θριαμβεῖουσιν εἰ ἐπιδοξοῦνται νοθευταὶ τῆς

ἐποχῆς μας, οἵτινες μάλιστα δύναται νὰ κερδίωσιν ἂν ἡ ἀπάτη των ἀποβῇ ἀληθῆς βιομηχανία. Αὕτη δὲν εἶνε πλέον ἴδιον μικρῶν βιομηχανῶν ἀλλὰ πλεονασίων ἐμπορικῶν ἐταιριῶν, ἐμπειρῶν τῶν ἐπιστημονικῶν, εἰς τὰς ἐπὶ τῶν νοθεύσεων ἀναζητήσεις. Ἐχοῦσι σχεδὸν πάντοτε εἰς τὴν ὑψηλὴν των χημικῶν, διαπρεπεῖ, ἐνίοτε, ἀδιακόπως ἀναζητούντες νῆαν μέθοδον νοθεύσεως, γνωρίζοντες καλῶς ὅτι πρέπει διὰ νὰ ἀπατώσιν τὸν ἀγοραστὴν καὶ νὰ ἐμποδίσωσιν εἰ ἴδιοι τὰς ἀναλύσεις τῆς μεταποιήσεως. Οἱ ἄθλιοι οὗτοι βιομηχανοὶ, δελεαζόμενοι ἀναμφιβόλως ὑπὸ κέρδους εὐκόλου καὶ ἀθεμίτου, δὲν διστάζουσι νὰ διακυβεύωσι καὶ αὐτὴν ἐτι τὴν ὑγίαν τῶν τέκνων καὶ τῶν ἐτοιμοθανάτων, τῶν ὑποβαλλομένων εἰς γαλακτοῦχον διαίταν καὶ ἦττον μεριμνῶντες περὶ τῆς υγείας αὐτῶν.

Ἡ φύσις τοῦ γάλακτος. Ἄν ἐξετάσῃτε διὰ τοῦ μικροσκοπίου σταγόνα γάλακτος καθαροῦ, θὰ παρατηρήσῃτε πληθὺν μικρῶν διαθλαστικῶν σφαιριδίων βουτυρώδους φύσεως ἢ λιπώδους, διαμέτρου 1 ἕως 20 χιλιστομέτρων· ταῦτα εἶνε τὰ γαλακτοσφαιρίδια, δίδοντα εἰς τὸ γάλα τὸ λευκὸν χρῶμα. Κατὰ τὴν ἀποψιν ταύτην, τὸ γάλα εἶνε ἐν ἀληθῆς γαλακτωμα τοῦ παρασκευαζομένου εἶδους ἐν τοῖς φαρμακείοις ὑπὸ τὸ ὄνομα γάλα τῶν ἀμυγδάλων.

Τὰ γαλακτοσφαιρίδια ταῦτα συνίστανται ἐξ ἐλαϊνῆς, μαργαρίνης καὶ στεατίνης.

Πάντες γνωρίζετε, ὅτι τὸ γάλα ἀφιέμενον ἐπὶ 24 ὥρας, ἀποχωρίζεται εἰς τὸ ἐπιπολάζον ἀνόγαλα (καϊμάκι) καὶ εἰς γάλα ἀπνηθισμένον· λοιπὸν, τὸ ἀνόγαλα ἔχει σχηματισθῆ ἀκριβῶς διὰ τῆς συνενώσεως τῶν λιπαρῶν γαλακτοσφαιριδίων, ἅτινα, ἐνούμενα διὰ τῆς πήξεως, θὰ σχηματίσωσι τὸ βούτυρον.

Ὡς πρὸς τὸ ἀπνηθισμένον γάλα, τοῦτο σχηματίζεται βρευστόν, θολόν, ὑποκύανον, ὅπερ εἶνε τὸ ἐστερημένον τῶν σφαιριδίων τοῦ γάλα. Περιέχει οὐσίαν τινὰ λευκοματοῦχον ἐν διαλύσει, ὁμοίαν πρὸς τὸ λεύκωμα τοῦ φῶς, τὴν τυρίνην, εἶτα μεταλλικὰ ἄλατα, ὧν τὸ οὐσιωδέστερον εἶνε

τὸ φωσφορικὸν ἄλας τῆς ἀσβέστου, τὸ ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς συστάσεως τῶν ὀστέων, τέλος δὲ τὴν σάκχαριν τοῦ γάλακτος.

Ἡ τυρίνη εἶνε πηκτικὴ διὰ τῆς πυτίας (πυτιᾶ), διὰ τῶν ὀξέων, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τῆς θερμότητος· διὰ τοῦτο τὸ γάλα βράζον δὲν πήγνυται. Τὸ γάλα ἂν τις θέσῃ οὐσίαν τινὰ πηγνύουσαν τὴν τυρίνην, ὀξύκον δὲξυ λ.χ. θὰ δώσῃ τὸν τυρόν τοῦ γάλακτος ἐν τῷ ὀποίῳ ἢ τυρότην, πυγνυμένη, περικλείει τὰ λιπαρὰ σφαιρίδια ὅπως τοῦτο συμβαίνει ἄλλως τε διὰ τὴν πῆξιν θρόμβου αἵματος.

Τὸ βρευστόν, ὅπερ μένει μετὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ τυροῦ τοῦ γάλακτος καλεῖται ὄρρος ἢ τυρόγαλα· εἶνε βρευστόν κίτρινωπὸν, ὀλίγον γλυκὺ, συγκεῖμενον ἐκ σακχάρους τοῦ γάλακτος καὶ ἐκ μεταλλικῶν ἀλάτων, ἀφ' οὗ τὰ σφαιρίδια καὶ ἡ τυρίνη ἐξηφανίσθησαν πρὸς σχηματισμὸν τοῦ τυροῦ.

Ἀνακιφαλαιοῦμεν τὰς ἀπαραιτήτους ταύτας προεισαγωγὰς διὰ νὰ γνωρίσωμεν ταύτας ἢ ἀναπολήσωμεν. Τὸ φυσικὸν γάλα σχηματίζεται ἐξ ὕδατος, ἠνωμένου μεθ' ἑτέρων τινῶν, τῶν ἐξῆς· τῆς τυρίνης, τοῦ βουτύρου, τῆς σακχάρους, τοῦ γάλακτος, καὶ τινῶν μεταλλικῶν ἀλάτων.

Τὸ μίγμα τοῦτο τῶν διαφόρων θρεπτικῶν ὑλῶν κάμνει τὸ γάλα στοιχεῖον πλήρες καὶ πλούσιον, ἐπιτήδειον πρὸς διατήρησιν τῆς ζωῆς ἐπὶ πολλοὺς μῆνας καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τοὺς νεαρὸς ἰστούς τῶν παιδῶν καὶ τῶν μικρῶν μαστοφόρων.

Λαμβάνομεν τὸ γάλα τῆς ἀγγελάδος, ὅπερ εἶνε πλουσιώτατον εἰς θρεπτικὰς οὐσίας· ἡ ἀνάλυσις μιᾶς λίτρας ἢ 1000 γραμμαρίων δίδει.

Ὑδωρ	871
τυρίνην	34
βούτυρον	40
σάκχαριν	53
ἄλατα	2

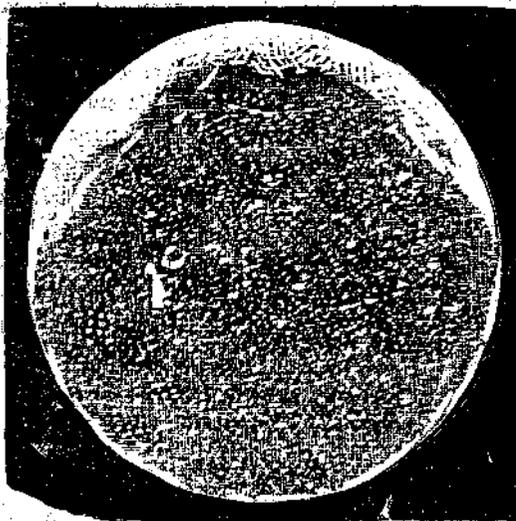
Ἐν ὄλῳ 1000

Παρατηροῦμεν ἐκ τούτου ὅτι τὸ γάλα συγκρατεῖται ἀποκλειστικῶς ἐξ ὕδατος· τοῦτο δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐκπλείτῃ, διότι τὸ πλεῖστον τῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν συγκρατεῖται πάντοτε ἐξ ὑπερμέτρου ποσότητος ὕδατος. Οὕτω, τὸ ἡμέτερον αἷμα ἐνέχει πλεῖον τῶν 900 ἐπὶ τοῖς 1000 ὕδατος καὶ ὑπολογίζεται ὅτι ἀνθρώπινον σῶμα βάρους 60 χιλιογρ. δὲν θὰ ἐξύγιζε πλεῖον τῶν 12 χιλιογρ. ἂν ἦτο ἐντελῶς ἀπεξηραμένον.

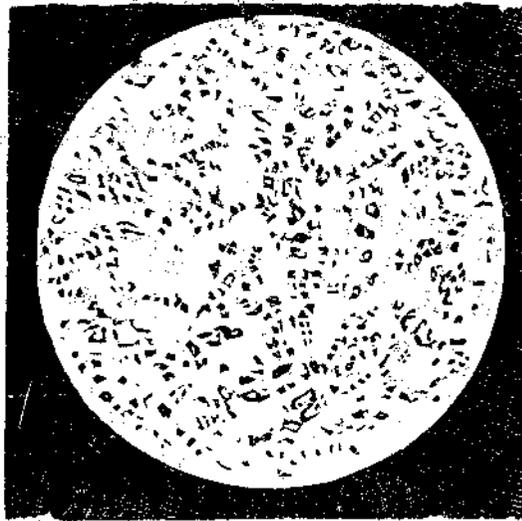
Ἐξακολουθεῖμεν τὴν ἀνακεφαλαίωσιν μας. Τὸ ἀπνηθισμένον γάλα περιέχει (ὕδωρ, τυρίνην, σάκχαριν, ἄλατα.)

Ὁ τυρὸς τοῦ γάλακτος προερχόμενος ἐκ τῆς πήξεως τῆς τυρίνης περιέχει (βούτυρον, τυρίνην).

Τέλος τὸ ἀνόγαλα ἢ ὄρρος περιέχει τὸ ὑπόλοιπον, δηλαδὴ (ὕδωρ, σάκχαριν, μεταλλικὰ ἄλατα).

Σταγόν γάλακτος καθαρού

Σταγόν γάλακτος νοθευμένου δι' ύδατος

Ενθυμούμεθα, τέλος, ότι το γάλα είνε αλκολικόν και ότι η πυκνότης του ήτοι το ειδικόν του βάρος ποικίλει μεταξύ 1,029 και 1,033.

Αί νοθεύσεις του. Ερχόμεθα νύν εις τὰς νοθεύσεις ας ύφιστάται το γάλα και εις τὰ μέσα τῆς ἀποκαλύψεως τούτων.

Θά συναντήσωμεν πλῆθος βυστών σωμάτων και στερεῶν, ἅτινα εὐδόλως ἀνομένετα: κατ' ἀρχάς τὸ ὕδωρ είνε τὸ γνωστότερον στοιχείον και τὸ ἤττον ἐπικινδύον τῆς νοθεύσεως, μετὴν διαφορὰν πάντοτε, ὅτι τοῦτο δὲν περιέχει μικρόβια, ἀπερ' ὁυστωχῶς, θά συναντήσωμεν πολλὰ κατωτέρω. Ἄν ρίψωμεν ὕδωρ εἰς φυσικὸν γάλα, τοῦτο θά καταστῆ ἐλαφρότερον και ἀκολούθως ἡ πυκνότης του θά ἐλαττωθῆ.

Ἴνα γνωρίσωμεν ἀσφαλῶς τὴν ἀπάτην, ἀρκεῖ νὰ προσδιορίσωμεν τὴν πυκνότητα τοῦ γάλακτος τῆ βοηθεῖα ὄργανου ἀπλευστάτου, πωλουμένου ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπὶ μετρία τιμῇ, μετὰ εὐκόλου ἐξηγητικῷ καταλόγου, *πυκτογαλακτομέτρου τοῦ Quevenne*.

Πρέπει νὰ φροντίζωμεν νὰ λογαριάζωμεν τὴν θερμοκρασίαν τοῦ γάλακτος, ὅταν μεταχειρίζομεθα τὸ ὄργανον τοῦτο, διότι ἡ πυκνότης πάντων τῶν βυστῶν ποικίλει, ἐνεκεν τῆς θερμότητος: οὕτω τὸ γάλα δεικνύει διαφορὰν πλείω ἢ ἐλάσσω εἰς ἐκάστην μεταβολὴν 5 βαθμῶν τοῦ πυκτογαλακτομέτρου.

Ἄλλ' ὁ μᾶλλον συνήθης τρόπος τῆς ἀπάτης τοῦ ἀγοραστοῦ συνίσταται εἰς τὸν ἀποχωρισμὸν ἀπὸ τοῦ γάλακτος μέρος ἀνογάλακτος, ὑποθέτων ὁ ἔμπορος ὅτι ὁ ἀγοραστὴς ἔχει τὴν ἀγαθότητα νὰ τὸ κρατήσῃ τότε! Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ ἀπάτη καθίσταται καταφανὴς διὰ τοῦ *πυκτογαλακτομέτρου* ἢ καλλιῶν διὰ τοῦ *γαλακτομέτρου*, καλουμένου τότε *ἀνογαλακτομέτρου*.

Δύναται καλῶς νὰ μετρηθῆ τὴν πλεονεξία τοῦ γάλακτος εἰς τὸ ἀνογάλα. Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ περιγράψωμεν τὸ ὄργανον

τοῦτο, ὅπερ ὡς τὸ πρότερον, καλεῖται μετὰ πρακτικῆς διδασκαλίας πολὺ σαφούς. Ἀρκῶμαι νὰ εἶπω ὅτι τὸ καθαρὸν γάλα πρέπει νὰ παρέχῃ ἀρκετὸν ἀνογάλα διὰ νὰ δεικνύει ὀλιγώτερον τῶν 10 βαθμῶν τοῦ *ἀνογαλακτομέτρου*: μία στιγμὴ κατωτέρω θά εἶνε ἀσφαλὲς τεκμήριον τῆς νοθεύσεως. Νομίζεται ἐπίσης ὅτι ἡ ἀναλογία τοῦ ἀνογάλακτος βαίνει αὐξανόμενη καθόσον ὁ μαστὸς κενούται: οὕτω εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀμύλου τὸ ἀνογάλα δύναται νὰ φθάσῃ 18-21 %.

Ἄλλὰ, συνεχίζομεν τὴν ἐξέτασίν μας και βλέπομεν πῶς θυνάμεθα ν' ἀποκαλύψωμεν τὰς σκοτεινάς οὐσίας ας μεταχειρίζονται οἱ κατασκευασταὶ τοῦ ψευδογάλακτος ἢ τοῦ γάλακτος χωρὶς γάλα.

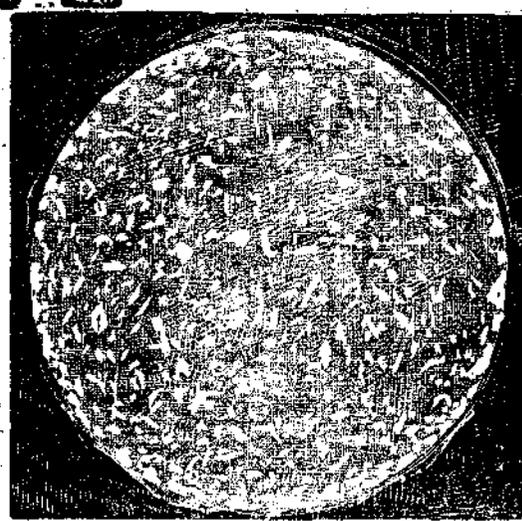
Ὁ κυριώτερος σκοπὸς τοῦ νοθευτοῦ εἶνε νὰ παρουσιάσῃ ὡς φυσικὸν τὸ ἀνογάλα τοῦ γάλακτος, ὅπερ ἀπήνησεν (ἐπῆρε τὸ καϊμάκι) τοῦ δίδει τὴν φυσικότητά του δι' ὄλων τῶν ειδικῶν οὐσιῶν ἥμισυ ἐπαγωγῶν και πολλάκις πολλὰ ἐπιπλαθῶν. Μεταχειρίζονται:

(α') Τὸ *ἀμυλον* (νισεστὲς) τὸ *ἄλευρον*, τὴν *ὄρυζαν* ἔγχυμα τι *πιτύρον*, *κριθὴν*, *γαλακτωμα σπόρων κανάβεως*: ταῦτα πάντα ἵνα καθιστῶσι πυκνὸν τὸ γάλα και ἀποκρίθωσι αὐτῷ τὴν περιώδη θέαν του.

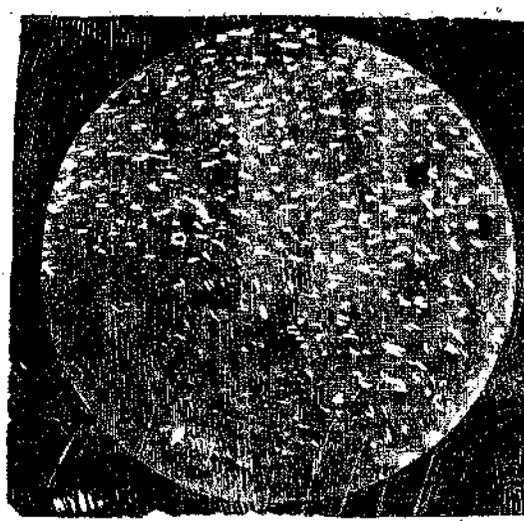
(β') *Ἀμυλινῆν*, *ἀραβικὴν γόμαν* ἢ *τραγακάνθινον*, *ἰχθυόκολλη* *πηκτὴν*, *σάκχαρον ἀκαθάριστον*, *λευκόμα ὄων*: ταῦτα πάντα ἵνα σακχαρώσωσι και αὐξήσωσι τὴν πυκνότητά του.

(γ') *Ἐκχύλισμα κηρωρίου* (βαδικίου), *χυμὸν γλυκορίζης*, *πολλὸν θανικὸν* (καρρότου), *κρόκους*, *κόπεριν* (εἶδος εὐδύμου φυτοῦ) διαλύσιν πετάλων *Χρυσανθέμων* κλπ. κλπ. ἵνα χρωματίσωσι τεχνητῶς τὸ ψευδὲς βοδύρον περὶ οὗ θά εἴπωμεν κατωτέρω.

(δ') Τέλος οἱ νοθευταὶ προέβησαν μέχρι τοῦ νὰ κατασκευάζωσι πάντα τὰ εἶδη τοῦ τεχνητοῦ γάλακτος δι' ὕδατος και μυελῶν τῶν ζῶων, ὡς

Σταγόν γάλακτος νοθευμένου δι' ἀλεύρου ἐκλεκτοῦ

Σταγόν γάλακτος νοθευμένου διὰ τοῦ ἀμύλου γεωμήλων

μυελῶ ἵππου, προβάτου, μόσχου, ἵνα παχύνωσιν τὸ γάλα ὡς θά ἦτο φυσικῶς! ὅποιον φρικῶδες μίγμα!!

Εὐτυχῶς δι' ἡμᾶς ὅτι ἡ χημικὴ ἀνάλυσις και ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις ἐπέφερε εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἀγοραστὰς νικηφόρον βοήθειαν, καταρθώσασα νὰ ἐννοώμεν τὴν παρουσίαν τῶν διαφόρων τούτων οὐσιῶν και τῆς ἀναγνωρίζωμεν.

Ἴδου τὰ μᾶλλον ἀπλὰ και πρακτικὰ μέσα:

Ἀρχόμεθα πρῶτον διὰ πειραματισμοῦ τὸ πλεῖστον εὐκόλου εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀνθρώπων, διὰ τῆς μικροσκοπικῆς ἐξέτασεως και πρὸς τοῦτο μεταχειρίζομεθα μικροσκοπία συστημένα ὑπὸ τῆς διεύθυνσεως τοῦ δημοσίου ἐργαστηρίου.

Ἡ εἰκὼν 1 παρουσιάζει σταγὸνα γάλακτος καθαροῦ. Βλέπει τις ἐν αὐτῇ πλῆθος μικρῶν κεχρωματισμένων σφαιρῶν διὰ κίτρινου χρώματος, πεπτηγμένων ἐν ὀπαλλίῳ βυστῶ: τὰ σφαιρίδια ταῦτα, ὑπερβολικῆς λεπτότητος, καλοῦνται *γαλακτοσφαιρίδια*.

Ὅταν τὸ γάλα προέρχεται ἐξ ὑγιεῶς ζῶου, λέγει ὁ κ. J. Chape, τὰ γαλακτοσφαιρίδια ταῦτα εἶνε τελείως κανονικά, ἐν ἐναντίῳ δὲ περιπτώσει διαφόρων σχημάτων. Τὰ μᾶλλον ὀγκώδη εἶνε διαμέτρου μόλις 25 χιλιοστῶν τοῦ χιλιοστομέτρου ὁ ἀριθμὸς των εἶνε τόσον μέγας ὥστε ἐν κυβικὸν χιλιοστόμετρον περιέχει σχεδὸν 1 ἑκατομμύριον.

Ἐν τῇ 2α εἰκόνι βλέπετε μόνον γάλακτος νοθευμένου δι' ὕδατος και αὐξηθέντος κατὰ 350 φορές. Δύναται τις ἐνταῦθα νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀραιώσιν τῶν σφαιριδίων ἢ τὴν ἐλάττωσιν τῶν θρεπτικῶν συστατικῶν τοῦ γάλακτος. Τέλος, αἱ δύο ἕτεροι μικρογραφικαὶ ἀπόψεις παρουσιάζουσι σταγὸνα γάλακτος νοθευμένου διὰ τῆς προσθήκης ἀλεύρου και ἀμύλου γεωμήλων.

Ὅταν πρόκειται περὶ προσθέσεως τεμαχίων μυελῶ τῶν ζῶων (ὅπερ σπάνιον) ὑπόμνημά τι

τοῦ κ. Gauthier de Claubry, δημοσιευθὲν ἐν τῷ δελτίῳ τῆς Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας, λέγει ὅτι ἀναγνωρίζει τις τοῦτο, ἐκ τῶν συνήθων σφαιριδίων, τῆς παρουσίας τεμαχίων λευκῶν οὐσιῶν, σμικροτάτων, ρικνῶν (σχεβρομένων), ἀνωμάτων, και προσέτι, ἐξ ὄγκων ἰδιορρύθμου σχήματος και κατὰ ἡνωμένων 10, 20 και 30 σφαιρίδια και ἀκόμη περιπλέον.

Ἐνίστα ἐπίσης τεμαχία κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἤττον μεγάλα τούτων τῶν ἀποσπασμάτων ἔχουσι χρῶμα ἐρυθρὸν αἵματος βεβρεγμένου. Βλέπει τις ἐπίσης πλεόντα συντρίμματα πηλοῦ, ἢ ἀρκετὰς ἵνας νευρωδῶν ὑφασμάτων ἀρκετὰ εὐδιακρίτων.

Ἄν τῶρα ρίψητε ὀλίγας σταγόνας διαλύσεως ἰοδίου ἐντὸς γάλακτος περιέχοντος τὰς ἀμυλώδεις οὐσίας ὑψηλότερον (ἔγχυμα, ἄμυλον, ἄλευρον κτλ.) θά λάβητε ἀμέσως χρωματισμὸν κυανοῦν ἰσχυρὸν ἀρκετὰ ὄρατον, χαρακτηριστικὴν ἐνδείξιν τοιοῦτου μίγματος.

Ὅξος ἢ ὀξικὸν ὀξύ ριπτόμενον εἰς τοιοῦτον μίγμα θά πύξῃ τὴν τρυφήν, ἥτις κρατεῖ κεκλεισμένον τὸ ἄμυλον τοῦ νοθευμένου γάλακτος.

Ὅπως αὕτη ἡ δοκιμὴ δύναται νὰ εἴσῃ χρήσιμα δείγματα ἐπὶ τῆς ποιότητος τοῦ γάλακτος ἐπιμείνωμεν ὀλίγον.

Γάλα φυσικὸν παρέχει, μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἢ τεσσάρων λεπτῶν τῆς ὥρας, πεπτηγμένον καθαρὸν γάλα (γαουρτί) καλοῦ λευκοῦ ὁμογενοῦς χρώματος διὰ τῆς δράσεως τοῦ ὀξικοῦ ὀξέως ἢ τῆς πιττίας.

Ἄν ὁ χρόνος τῆς πύξεως εἶνε διάφορος τῶν τεσσάρων λεπτῶν και ἂν τὸ ὀξύγαλα (γαουρτί) παρουσιάζεται θαμβῆς ὄψεως, τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ γάλα εἶνε ὑποπτον.

Ὅταν αὕτη γίνῃ ταχέως (ὀλιγώτερον τῶν 2 λεπτῶν) τὸ γάλα περιέχει οὐσίας ξένας ἢ μικροοργανισμοὺς, οἵτινες ἤδη τὸ προσέβαλον: πρέπει τότε ἄνευ τινὸς δισταγμοῦ νὰ ἐπιρρίψωμεν ὁμοιον γάλα. — Συνεχίζομεν τὰς ἀναζητήσεις μας.

Ἄν τὸ ἀνόγαλα ἢ ὀρρός ἀποβῆ ἐπαισθητῶς θολὸν πρόσθετοντες οἰνόπνευμα, ἀποδείκνυται ὅτι τὸ γάλα σας περιέχει ἀμιλόνην καὶ γόμαν. Ἄν περιέχει πικτήν (πιτάν) θά ἔχητε κατακάθισμά τι ρίπτοντες εἰς τὸ ἀνόγαλα ἔγχυμα κηκιδῶν (κηκιδῶν).

Τὸ γάλα περιέχον σάκχαριν κοινὴν ἐν αὐτῷ ἀντὶ τῆς φυσικῆς ὑπαρχούσης θά ἔχη ἰδιόζουσαν γεῦσιν διάφορον τῆς συνήθους· προσέτι, θά μετασχηματισθῆ εὐκολώτατα ἐν διαστήματι 2 ἢ 3 ὥρων εἰς θερμοκρασίαν 25⁰, ὅπερ δὲν συμβαίνει εἰς τὸ καθαρὸν γάλα, ὅπερ μετασχηματίζεται μετὰ παρελεύσειν 30 ἕως 38 ὥρων πηγνύμενον. Προκύπτει τότε ἀπόθεμα πεπηγμένου γαλακτος (γιαούρτι), ὑπὲρ ἄνω τῆς ὁποίας μένει τὸ ἀνόγαλα· τὸ φαινόμενον τοῦτο ἄλλως τε εἶνε πολὺ γνωστὸν εἰς τὰς οἰκοδεσπόνας μας.

Ἄν διυλίσθητε αὐτὸ τοῦτο τὸ νοθευμένον γάλα καὶ ἂν τὸ ἀνόγαλα ὅπερ διέρχεται ἀφήνει ἀπόχρωσιν βαθέως κίτρινον, σημαίνει ὅτι τὸ γάλα εἶνε νοθευμένον διὰ καραμέλας ἢ διὰ διαλύσεως πστάλων χρυανθίμων διὰ βούκου κλπ.

Τέλος, ὡς ἐλέγχομεν ἀνωτέρω, πρέπει νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὴν μικροσκοπικὴν ἐξέτασιν. ἂν διστάζωμεν καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἐπὶ γαλακτος παρασκευασμένου διὰ μυελῶν ζῶων· τότε, τὸ ψευδὲς ἀνόγαλα ἢ διὰ νὰ εἴπωμεν κάλλιον, ἢ ἀφέψησις τῶν μυελῶν, δὲν θά παρουσιάσῃ, ἐξεταζομένη διὰ τοῦ μικροσκοπίου, τὸ στρωματίδιον τοῦτο τῶν στρεγγύλων διαθλαστικῶν σφαιριδίων θά ἴδωμεν, ἀπ' ἐναντίας, πολὺ ἀνωμάλως τὰ τεμάχια τῶν κερματισμένων κυψελῶν.

Ἄπατη τις ἀρκετὰ δύσκολος εἰς ἀποκάλυψιν, ἀλλ' εὐτυχῶς δύσκολος καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν συνίσταται εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἀνογάλακτος διὰ χυλίσματος ἐλαίου μετὰ κρέκων φῶν· ἐνταῦθα, ἢ δυσκολία τῆς μίξεως τῆς λυπαρᾶς οὐσίας παρέχει ἀσφαλῆ ἔνδειξιν ἐπὶ τῆς νοθεύσεως ταύτης.

Raoul

Θρασύβουλος Βλησίδης

Φοιτ. φυσικῶν.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΝ ΝΟΤΙΩ, ΑΦΡΙΚΗ

Τὸ ἐν Οὐασινγκτῶνι στατιστικὸν τμήμα ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἐκθεσιν, περιέχουσαν ἐνδιαφερούσας πληροφορίες ἐπὶ τῆς βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κινήσεως.

Κατὰ τὰς πληροφορίες ταύτας, ἡ ἐπιφάνεια τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καλύπτει τὰ 7 ἑκατοστὰ τῆς ὅλης γῆς, ὁ δὲ πληθυσμὸς τῶν πολιτειῶν τούτων ἀποτελεῖ τὰ 5 τοῖς ἑκατὸν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ὅλου κόσμου. Τὰς

Ἠνωμένας Πολιτείας ὑπερτεροῦσι κατὰ τὸν πληθυσμὸν τρία ἄλλα κράτη ἢ Κίνα, ἢ ἔχουσα τὸ τέταρτον τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ὅλου κόσμου, ἢ Βρετανικὴ αὐτοκρατορία, ἢ ἔχουσα περίπου ἴσον πρὸς τὴν Κίναν πληθυσμὸν καὶ ἢ Ῥωσία.

Ὑπὸ ἐποψιν καλλιεργουμένου ἐδάφους, αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι ἔχουσιν ὑπεροχὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλουσι πρωτεῖα ἐν τῇ γεωργίᾳ. Ἐν τῇ παγκοσμίῳ παραγωγῇ αἴτου, τὸ 1/4 παράγουσιν αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι. Αἱ Πολιτεῖαι αὗται παράγουσι τὰ 4/5 ἀραβοσίτου καὶ τὸ 1/4 βρώμης τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς. Ἄλλαι χῶραι ὑπερτεροῦσι κατὰ τὴν παραγωγὴν ὀρύζης, κριθῆς καὶ οἰκάλεως. Ἐκ τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς βάμβακος, τὰ 3/4 δίδουσιν αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι. Εἰς τὰ εἶδη ὁμῶς καννάβεως καὶ λίνου ὑπολείπονται. Ἐκ τῆς ὀλικῆς παραγωγῆς ζακχάρως δίδουσιν τὰ 8 0/0 καὶ τὰ 37 0/0 τῆς ὀλικῆς παραγωγῆς καπνοῦ, τὸ 1 0/0 παραγωγῆς οἴνου, τὰ 10 0/0 παραγωγῆς οἰνοπνευμάτων καὶ τὰ 19 0/0 παραγωγῆς ζύθου. Ἐχουσι τὸ 1/4 τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἵππων καὶ κερασφόρων. Προβάτων ἔχουσι τὰ 7 0/0 τῶν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην ὑπολείπονται τῆς Αὐστραλίας, Ἀργεντίνης καὶ Ῥωσίας. Ἐχουσι τὰ 2/3 τῶν χοίρων τοῦ κόσμου· ἔχουσιν εἰς κρέατα τὸ 1/3 τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς, εἰς τὸ αὐτὸ ποσοῦν ἐξικνεῖται καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀλιείας παραγωγῆς. Εἰς εἶδη γαλακτερῶν δίδουσιν αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι 1/4 τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς καὶ ἐν συνόλῳ αἱ Πολιτεῖαι αὗται δίδουσιν τὰ 23 0/0 τῆς ὅλης ἐν τῷ κόσμῳ γεωργικῆς παραγωγῆς.

Τὴν αὐτὴν περίπου ἐν τῷ κόσμῳ θέσιν κατέχουσι καὶ διὰ τῆς βιομηχανίας των. Παράγουσι τὸ 1/3 τῶν βαμβακερῶν ἐμπορευμάτων, τὸ ἡμισίον τοῦ καταναλισκομένου χόρτου, τὸ 1/3 τῶν ὑελικῶν καὶ ἐπὶ τούτοις σίδηρον καὶ χάλυβα κατὰ ποσὰ μεγαλύτερα οἰαοδήποτε ἄλλης χώρας. Ἐν γένει εἰς βιομηχανικὰ εἶδη αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι δίδουσιν τὰ 34 0/0 ἢ τοὶ τὸ 1/3 τῆς παγκοσμίου βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Παράγουσι τὰ 29 0/0 τοῦ καταναλισκομένου πετρελαίου, τὰ 31 0/0 τοῦ ἐξορυσσομένου χρυσοῦ, τὰ 31 0/0 τοῦ ἀργύρου καὶ τὰ 56 0/0 τοῦ χαλκοῦ. Ἐν συνόλῳ δίδουσιν αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι τὰ 38 0/0 τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐξ ὀρυκτῶν παραγωγῆς καὶ κατὰ 40 0/0 ὑπερτεροῦσι τὸν λοιπὸν κόσμον κατὰ τὸ μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Ἐπὶ πλέον ὅλοι οἱ πόροι τῆς χώρας ταύτης δὲν εἶναι εἰσέτι ἐν πλήρει ἐκμεταλλεύσει.

Σ. Σ.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον)

Μεγίστην χαρὰν ἠσθάνθησαν ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκῆτῳ ἐμφανίσει μου καὶ ἀμέσως μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος με ἠρώτων διὰ νὰ μάθουν τὰ νεώτερα τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ κυρία Ἀθηνᾶ ἰδίως νοσταλγεῖ διὰ τὴν πόλιν τοῦ Κέκρωτος καὶ ἔχει δίκαιον, καθὼς τὰς πρώτας αὐτῆς σκηνικὰς δάφνας ἐδρέψατο ἐκεῖ καὶ ἤδη ἀπὸ καιροῦ ἀποδημοῦσα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μεγάλην ἐπιθυμίαν ἔχει ὅπως ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας καὶ συνεχίσῃ τὴν πρὸς τὴν τραγωδίαν κλίσιν τῆς, εἰς ἣν ἐπιδοθεῖσα παιδιόθεν, διαπρέπει μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας καὶ χάριτος.

Τοὺς εὖρον καταγινόμενους μετὰ τῆς ἐφορίας τῆς κοινότητος εἰς τὴν προετοιμασίαν καὶ τὸν κάλλωπιον τοῦ ἐκείσε μικροῦ θεάτρου, ὅσον τὸ δυνατόν εὐπρεπέστερον, διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν σχολείων διδομένην τὸ ἐσπέρας ἐκεῖνο εὐεργετικὴν παράστασιν ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ κ. Κορδοβίλη. Ὁ δὲ τῆς ἐφορίας κ. Πελ. Ἀναστασιάδης καὶ αὐτοπροσώπως κατεγίνετο δι' ἰδίων ἀνθίων ἐκ τοῦ κτήματός του νὰ στολίτῃ ἐπὶ τὰ κρείττω τὴν πρόσοφιν τῆς πενιχρᾶς σκηνῆς καὶ διὰ σηκιδῶν νὰ προσδώσῃ τῷ θεάτρῳ ἐθνικώτερον χαρακτῆρα.

Οἱ ὁμογενεῖς μας ἐν Σμύρνῃ εἰσὶ πολυάριθμοι καὶ καλοὶ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ τὸν κερδῶν Ἑρμῆν ἐξυπηρετοῦντες, ἐξ' ὧν διακρίνονται ἐπὶ πατριωτισμῷ καὶ φιλοκαδεῖα οἱ κ.κ. Γ. Πιρίδης ὑποδιευθ. τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης, ἐκ Κύπρου καταγόμενος, ὁ κ. Α. Ψυχόπουλος, μεγαλέμπορος καὶ κτηματίας, ὁ κ. Π. Βελμάχος ἔμπορος ἀποικιακῶν καὶ θιασώτης τῶν πατριῶν ἐθίμων καὶ παραδόσεων, ὁ κ. Χαρ. Χαλκιοπούλου τραπεζίτης, ὁ κ. Στ. Μαραβελίδης κάλλιτος καὶ εὐγενέστατος ὁμογενής, ὁ κ. Στυλ. Στασινοπούλου ἔμπορος σιτηρῶν καὶ φιλότιμος πατριώτης, ὁ κ. Ε. Αἰδονόπουλος, τραπεζίτης καὶ πολὺ φιλόμουσος νέος, ὁ κ. Ἀλέξ. Βερρόπουλος ἔμπορος, καὶ πολλοὶ ἄλλοι, οὓς δυστυχῶς ἐλλείπει χρόνου δὲν ἠδυνήθην καὶ προσωπικῶς νὰ γνωρίσω.

Μετὰ πενθήμερον διαμονὴν ἐν Σμύρνῃ, ἀπῆλθον διὰ τοῦ ὠραίου ἀτμοπλοίου «Μ. Ἀλέξανδρος» τοῦ κ. Κουρτζῆ εἰς Μιτυλήνην, ἔνθα μετὰ ὠραῖον πεντάωρον πλοῦν ἀφίχθημεν αἰσίως.

Ἡ Μιτυλήνη εἶναι ὠραία ρωμαντικὴ καὶ δροσερωτάτη κατὰ τὸ θέρος νῆσος, ἔνθα πολλὰ οἰκογένεια ἐκ Σμύρνης παραθερίζουσιν. Ὑπάρχουσιν ὠραῖαι οἰκοδομαὶ καὶ καταστήματα ἀξιόλογα, ἐξοχαὶ δὲ καὶ τοπεῖα ρωμαντικώτατα. Ἐνταῦθα συνήνησα καὶ τὸν τρομερὸν Μαριδάκη, τὸν πολὺν θιασάρχην τῶν ἀψύχων ἀνδρεικέλων, ὅστις τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀνατολὴν περιελάθων, εὐφῆμως ἀπῆλαυσεν τῆς καλλιτέρας τοῦ εἶδους τοῦ ἀξίαν. Ἀκούρατος ἀεικίνητος, ἔμπειρος, πολυμαθὴς, φιλόμουσος καὶ φιλοπρόδος κατέστησε τὸν ἀψυχὸν μικροθιάσον του, ἔμπυχον ἀπὸ σκηνῆς κοινωνιολόγον.

Πολὺ ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκῆτῳ ἀφίξει μου καὶ ἠὲ χαριστήθησαν καὶ ἐγὼ πολὺ ὅτι εὖρον ἐκεῖ γνωστὴν καὶ διασκεδαστικὴν ὁμήγυριν. Κῆπος ὠραῖος καὶ εἰς θέσιν παρὰ τὴν παρα-

λίαν μαγευτικώτατην ἀῆρ καθαρὸς καὶ ὑγιεινός, ἡ ἐκλεκτοτέρα κοινωνία τῆς πόλεως, μουσικὴ τελείως κατηρτισμένη καὶ ὁ μικρόκοσμος τοῦ πολυπράγμωνος Μαριδάκη με τὰς περικόμφοις του πλαγγόνας καὶ τὰς ὄντως ὠραίας παραστάσεις εἶναι διὰ τοὺς διερχομένους ἐκείθεν ξένους μία ἀπόλαυσις αἰφνιδία. Οὐδέποτε ἠλπίζον ὅτι ἐν Μιτυλήνῃ διασκεδάζουσι τόσῳ καλῶς καὶ οὐδέποτε ἐπίστευον νὰ εὖρω ἐκεῖ ὀρχήστραν τοσοῦτω τελείαν καὶ τὸν κ. Μαριδάκη, τὸν νεώτερον ἥρωα τῶν νευροσπάστων, ἐν μέσῳ τῆς φιλομούσου καὶ φιλοπροόδου κοινωνίας τῆς ὠρχίας καὶ πλουσίας ταύτης νῆσου. Ἡ Μιτυλήνη μετὸν δραστήριον καὶ φιλότιμον δήμαρχόν της κ. Καβέτσον προοδεύει ὀλονέν. Οἰκήματα καὶ ἐξοχικὰ μέγαρον ἐκτίσθησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἀρκετὰ, ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι κατασκευάζονται ἤδη, κῆπος δημοτικὸς μετὰ δένδρων καὶ φυτῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἐν τῷ μέσῳ συμβολικὸν ἄγαλμα παριστῶν τὴν Ἀνδρίαν ἀντικαθιστῶσαν τὸν κροκόδειλον ἐν τῷ Νεῖλῳ στολίζει πᾶν ἐπιτυχῶς αὐτόν, λέσχη κάλλιτος ἐν καταλλήλῳ παρὰ τῇ παραλίᾳ οἰκίματι μετὰ βιβλιοθήκης καὶ ἀναγνωστηρίου ἰδρύθη ὑπ' αὐτοῦ, πάντες δὲ οἱ φιλότιμοι κάτοικοι συμπράττοντες ὑποβοηθοῦσι τὸ προοδευτικὸν καὶ ἀναμορφωτικὸν ἔργον του.

Ἐπὶ τῇ ὀλιγομέρῳ ἐκεῖ διαμονῇ μου, ἐπεσκέψθη τοὺς καλειτέρους τῆς πόλεως, οἵτινες τυγχάνουσι καὶ συνδρομηταὶ τῆς «Φύσεως». Τὸν κ. Ἀχιλ. Βουρνάζον, εὐγενέστατον καὶ πρόκριτον τῆς νῆσου, τὸν κ. Ι. Γεωργιάδην μεγαλέμπορον καὶ κτηματίαν, τὸν κ. Ἀπ. Γριμάνην ἐργοστασιάρχην, τὸν κ. Γ. Στεφάνου μεγαλέμπορον, τοὺς κκ. Ἀντ. Σαμάραν, Θ. Ἐλευθεριάδην, Γ. Τριανταφυλλίδην, Δ. Καραβίαν, Θρ. Μελανδρινὸν κτλ., ὡς καὶ τὰς διαφόρους λέσχας των, ναοὺς κτλ.

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΜΑΣ

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν Πέμπτην 22 7)βρίου ἀποφασίσας ν' ἀναχωρήσω διὰ Κωνσταντινουπόλιν, ἐπεβίβασθην μεγάλης τρικυμίας οὐσῆς μετὰ πολυλοῦ κόπου τὴν 9 ὥραν τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῆς Ἐλ-Καχίρας τῆς Κεδιδιέ, ἧτις ἤρχετο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ Πειραιῶς.

Περὶ δὲ τὴν 10ην ὥραν ἀπάραντες ἐκ Μιτυλήνης ἐπλόμεν μετὰ βορειοδυτικοῦ ἀνέμου μετρίας ἐντάσεως, διαρκῶς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπικρατοῦντος. Ἡ Ἐλ-Καχίρα, ἀτμόπλοιον καλῆς κατασκευῆς καὶ ἰκανῆς ἀντοχῆς καὶ ταχύτητος, ὑπερηφάνως διέσχισε τὸν πρὸ αὐτῆς συρίζοντα ἀνεμὸν καὶ τὴν ὑπ' αὐτὴν μαινομένην θάλασσαν, ὅτε μετὰ ἡμισείας ὥρας πλοῦν ἀπομακρυνθέντες ἀρκετὸν τῆς νῆσου, σχεδὸν πάντες οἱ ἐπιβάται κατηρχόμεθα πρὸς ὑπνον, ὑπὸ τὸ κατάστρωμα.

Διψῶμεν μέχρι τῆς ὥρας ταύτης ὁ πλοίαρχος κ. Ἀντερλίτς, αὐστριακὸς τὴν καταγωγὴν, παρελάμβανε δὲ ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Ρίετζ, ἀγγλὸς τὴν καταγωγὴν. Ὁ πρῶτος ἦν πενητηκοντοῦτης περίπου, μελιχρὸς τοὺς τρόπους, ἀγαθώτατος καὶ εὐγενής, ὁ δὲ τριακονταπενταετής σχεδὸν, στρυφνὸς καθ' ὅλα ἀπρεπῆς καὶ λίαν ἀντιπαθής.

Ἐπλόμεν οὕτω ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δευτέρου

τούτου πλοίαρχου όλοταχώς, ότε περί την 11 1/2 ώραν ή λειτουργία της μηχανής αίφνιδίως σταματά και άμέσως διατάσσεται ή επί τή όπισθεν πορεία του σκάφους. Δέν είχαν έτι παραδοθή εις τας άγ κάλας του Μορφέως θορυβηθείς, δέ υπό της κινήσεως ταύτης, ένδμισα ότι εύρισκόμεθα πρό συγχρούσεως. Ηγέρθη εν τή άμα αύθαρει δέ τό πλοϊον έστη, υποκόπως και βαρέως καρφωθεν επί του πυθμένος της θαλάσσης. Τήν νυχτερινήν περιβολήν φέρων, άνέρχομαι επί του καταστρώματος, όπόθεν έν μέσω του σκάτους και της άνεμοζάλης έπισκοπώ τά πέριξ. Η θάλασσα πρό έμού και δεξιόθεν του σκάφους έμαίνετο, τά δέ κύματα έσκορπίζοντο παφλάζοντα επί της έναντι άκτής. Ο συνταξιδιώτης μου κ. C. Bunand έντρομος έρχεται και έρωτά τί τρέχει.

— Έξωκειλαμεν, τή άπαντώ πικρως. Είς δέ ναύτης διερχόμενος έν σπουδή πρό έμού κατ' έκεινην την στιγμήν, όπως παρατηρήση την θέσιν την πρόβνης, μοι έπανέλαθε τό αυτό έν συγκινήσει. Έπέστρεφα τότε εις την κλίνην μου όπως ταχέως ένδυθώ, όταν ό άνωθεν ταύτης μ' έρωτά και αυτός τί συμβαίνει.

— Έπέσαμεν έξω, τή λέγω, τί κάθισαι; Άμέσως έγείρεται, ως και πάντες οι της Β' θέσεως έπιβάται, και μετ' όλιγον εύρισκόμεθα επί του καταστρώματος όλοι, τεταραγμένοι, έντρομοι, ήμίγυμνοι; και μετά δέους έπικαλούμενοι την θείαν άρωγήν. Πλήρωμα και έπιβάται επί του τέως ύπερηφάνως άφηρούντος την αντίστασιν του άνέμου και των υδάτων και ήδη οίκτρως καταβεβλημένου πελωρίου σκάφους, οίκτρως κατακειμεθα έπικαλούμενοι την εύπλαγγίαν των. Η άνθρωπινή άδυναμία ένταύθα άναφαίνεται έν όλη τή γυμνότητι της. Άτμός, σιδηρούσν σκάφος, λέμβοι, σωσίβια, κάλω, ιστοί, ρυμουλκοί, τά πάντα ήδη ως πτώματα πρό της δυνάμεως οίκτρως και άκίνητα κένται. Έπανειλημμένως διατάσσεται υπό του πλοίαρχου ή έπισθοδρομής του πλοίου, ό άτμός και ή έλιξ ένεργούσι δραστηρίως, άλλ' εις μάτην, ή ύπερήφανος Έλ-Καχίρα, ή τσακίς διασχισασα την Μεσόγειον και έν νηνεμία και έν χαλεπωτάταις περιστάσεσι και μεθ' ής και έγώ πολλάκις άλλοτε έταξίδευσα, ήδη κρατείται ισχυρώς δεσμία, άδυνατούσα έντελώς να κινηθή.

Οι ναυτικοί κανονισμοί απαιτούσι την έπίκλησιν πάσης βοήθειας έν όμοία περιστάσει και άμέσως άρχονται τά δύο τηλεβόλα του πλοίου βροντωδώς να κροτούν και να καίονται πυρόχροτα εις τά ύψη. Τότε ή συγκίνησις μας κορυφούται, μερικοί έτι κοιμώμενοι έπιβάται έγείρονται, ίδια γυναίκες, ως καθήσυχάζομεν λέγοντες ότι δέν διατρέχομεν κίνδυνον και τεγες σπεύδουν εις τά σωσίβια. Ο κ. Άλβέρτος Πιλωρ έν Καίρου περιεβλήθη ήδη ταύτα και τον έμποδίζομεν να πράξη τό άπονενοημένο κίνημα. Ο σύρανος έν τούτοις ήτο καθαρώτατος και οι αστέρες έσπινθηροβόλουν μετά ζωηρότητος. Η θέσις ήμών ήτο κατ' έκεινην την στιγμήν κρισιμωτάτη ούδεις έγνώριζεν έπακριβώς ποθ εύρισκόμεθα ούδ' αυτό τό πλήρωμα του πλοίου, όπερ συχνάκις ύφ' ήμών έρωτώμενον ούδεν ήδύνατο να βεβαιώση. Μετ' ού πολύ τέλος εξηκριβώθη, ότι εύρισκόμεθα

παρά τό νησίδιον Τομάρι και ότι ό υποπλοίαρχος κ. Ριετζ, πλανηθείς, τίς οίδεν έν τίνος αίτίας, ώδήγησε τό σκάφος δυτικώς πρός την Μιτυλήνην, άντι να τό φέρη ανατολικώς πρός την άσιατικήν άκτήν. Πάντες άπορούσι διά τούτο, μηδ' αυτού του πλοίαρχου εξαίρουμένου, ένφ και αυτοί οι άρκτηκώς και μεσημβρινώς κείμενοι φάροι κάλλιστα διευκρινίζουσι την όδόν των ένέστιθεν διερχομένων πλοίων.

Μέχρι της 4 1/2 πρωίνης ώρας, ότε ήρξατο να υποφώσκη τό φώς της αύγης και άπεστάλη ή μεγάλη λέμβος του πλοίου εις Μιτυλήνην μετά του τρίτου πλοίαρχου κ. Βράουν γερμανού την καταγωγήν, όπως τηλεγραφήση εις Σμύρνην και Κων] πολιν ν' άποστείλουν πλοία πρός σωτηρίαν μας, ή άγωνία μας ήτο μεγίστη και μόνος ό έν Σμύρνης κ. Έδστ. Λουίζος διά του όντως άνδρικού θάρρους και του άτρωμήτου χαρακτήρος του από καιρού εις καιρόν ένεθάρρυνε πάντας.

Έλθούσης και της χαραυγής, έπεφάνη έναντι ήμών ή άκτή, έμαλή εις απόστασιν 50 μέτρων. Μικρά προεξοχή ξηράς μετά μικρού έρειπίου κτιρίου επ' αυτή, δεξιόθεν μικρά νήσος, εις τό βάθος κολπίσκος και πέραν πρός τον όρίζοντα σειρά μικρών όρέων. Άριστερόθεν ήμών ή συνέχεια της νήσου Μιτυλήνης.

Πώς εύρέθημεν εκεί; Πάντες μετ' άπορίας διερωτώμεν άλλήλους και μόνη ή έκθεσις του πλοίαρχου διευκρινίζει έν τή ήμερολόγιώ του τό ζήτημα. Έν τούτοις πολλά τά έκτροπα λέγονται.

Περί την 8 1/2 π. μ. διακρίνομεν τό Σενεγαλιέν των Γαλλικών Διακορβιμύσεων διερχόμενον μικρόθεν και μεταβαίνον έν Κωνσταντινουπόλεως εις Σμύρνην, ότε ό πλοίαρχός μας καλεϊ άμέσως αυτό διά κανονιοβολισμών, όπως σπεύση εις βοήθειάν μας. Άμέσως τούτο διευθύνει πρόωρον πρός ήμάς μετά ήμισιαν ώραν ίσταται άπέναντι ήμών εις 500 μέτρων απόστασιν και άρχονται οι δύο πλοίαρχοι να συνεννοώνται διά του νέου διεθνούς σηματολογικού συστήματος. Τά σήματα άνέρχονται και κατέρχονται από των ιστοών των δύο πλοίων μετά συγκινήσεως πάντες παρατηρούσι την κίνησιν ταύτην των μικρών σημαίων και έναγωνίως άνομένους τό άποτελεσμα.

Εύρισκομαι πλησίον του πλοίαρχου έξωθεν του γραφείου του, έχοντας πρό αυτού τό σηματολογικόν λεξιλόγιόν του. Εξηγουντος τά σήματα του γάλλου πλοίαρχου και λαμβάνοντος άμέσως έν των θυρίδων τά άνάλογα των άπαντήσεων σήματα, τά όποια έπανειλημμένως ρίπτει άνωθεν αυτού εις την γέφυραν και άπερ αύθαρει ό υποπλοίαρχος αναβιάζει επί του ιστού. Η χαρά του διακρίνεται κατ' άρχας εις τό πρόσωπόν του, άλλ' είτα μετά λύπης αφίνει τό τελευταίον άποχαιρετιστήριον σήμα, όπερ έκράτει και μοι λέγει:

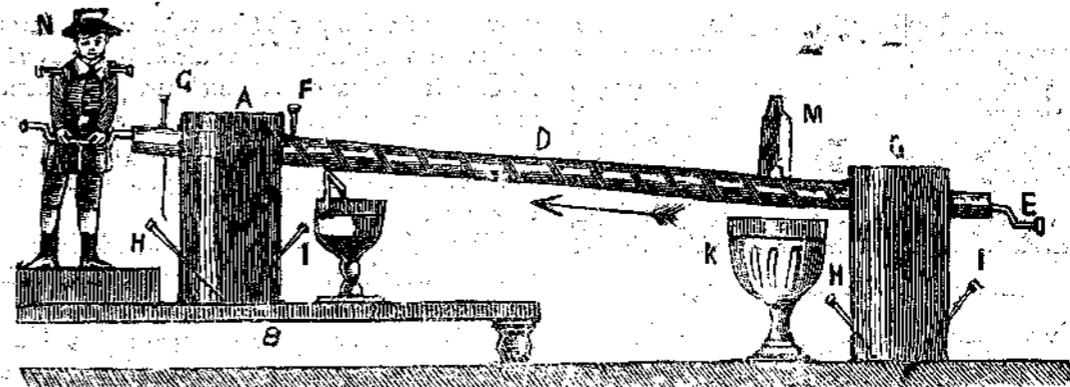
— *Il ne veut pas nous donner son assistance* (Δέν θέλει να μάς βοηθήση.)

Και τό Σενεγαλιέν ήρξατο να φεύγη.

— Διατί; τον έρωτώ.

— Τόν έμποδίζει ή θέσις και ό άνεμος.

(Έπεται συνέχεια)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΚΟΣΙΑΙΣ

Λαμβάνετε μίαν Σινικήν μολυβδίδα (κραγιόν) καινούργη, δώω τό δυνατόν έπιμηκεστέραν (αί Σινικαί μολυβδίδες προτιμώνται διότι δέν είνε βερνικομένα, έπειτα δύο φελλούς, επτά καρφίδας, δύο μικρά ποτήρια και μίαν γραφίδα.

Τοποθετείτε τον φελλόν Α εις ύψος 2 ή 3 εκατοστών, επί σανίδος τινός Κ (είκ. 1) και τον φελλόν Γ επί της τραπέζης, εις έπόστασιν από του έτέρου όλιγον τι μικροτέραν του μήκους της μολυβδίδος D. Κάμνετε εις άμφοτέρους τους φελλούς όπάς ούτως ώστε να δύναται ή μολυβδίς D να διερχηται δι' αυτών και να περιστρέφηται έλευθέρως. Μία καρφίς Ε χρησιμεύει διά την περιστροφήν δύο έτεροι F και G έμπεπηγμένοι εις την μολυβδίδα, έμποδίζουσι αυτήν να έξέρχηται των υποστηριγμάτων της ή των φελλών, δηλαδή να ταλαντεύηται.

Δύο καρφίδες Η και Ι είνε έμπεπηγμένοι εις την τράπεζαν, διά μέσου των φελλών, ίνα στερεώσωσι τούτους. Τοποθετείτε έν ποτήριον ύέλινον J επί της σανίδος, και έτερον Κ επί της τραπέζης πρός τό έτερον άκρον. Τούτο θα είνε όλιγον τι χαμηλότερον του ύψους της μολυβδίδος. Είς τό δοχείον J τοποθετείτε πυρεϊόν L κεκαμμένον εις δύο όπερ πρέπει να είνε έν ή δύο χιλιοστόμετρα του πάγους της μολυβδίδος.

Είτα, λαμβάνετε γραφίδα στρογγύλην ής κόπτετε τό άκρον διά ψαλίδος ως φαίνεται έν τή εικόνι έμπήγνυτε τότε την γραφίδα ταύτην Μ, διά του άκρου τούτου μετασχηματισθέντος εις περώνην, εις την μολυβδίδα, υπεράνω του δοχείου Κ και όλιγον εις την πλευράν της μολυβδίδος, ως τούτο δεικνύει τό σχέδιον.

Ας πληρώσωμεν νύν τό δοχείον Κ ύδατος κερωματισμένου ίνα τό καταστήσωμεν όρατόν και ή μηχανή μας θα είνε έφωδιασμένη, έτοιμη να λειτουργήση, δηλαδή να δυνηθή ν' άνυψώση τό ύδωρ του δοχείου Κ μέχρι του δοχείου J. Πρός τούτο λαμβάνομεν ένα χρωστήρα (πινέλο) βεβρωγμένο έν τώ δοχείω Κ και διαγράφομεν έλικοειδή γραμμην περί την μολυβδίδα, άρχόμενοι από του μεταξύ των όδόντων της γραφίδος και περατούντες υπεράνω του πυρεϊού L, έλικοειδή γραμμην, ήτις φυσικώς θα βαίνη έξ' άριστερών πρός τά δεξιά. Ηδη, περιμένοντες να είνε έηρά ή γραμμή αυτή, στρέφομεν άπλως διά μέσου του στοφάλου την μολυβδίδα εκ των δεξιών προς τ' άριστερά και θα ίδωμεν τό έξής: ή γραφίς έμβαπτίζεται εις τό ύδωρ, λαμβάνει μίαν σταγόνα, άνερχομένην την θέτει επί της γραμμής, ήν ή σταγών όφείλει να άκολουθήση μέχρι του άκρου,

δπου, τέλος, προσκόπτει επί του πυρεϊού, όπερ την καταθέτει έν τώ ποτηρίω. Συνεχίζοντες την στροφήν, μία σταγών εύρίσκειται επί της έλικας και αί σταγόνες κατέρχονται άνευ διακοπής. Με όλιγην ύπομονήν θα εξαλείψητε τό ύγρην έν τώ ποτηρίω Κ και με έτι μεγαλειτέραν θα άποξηράνητε μίαν... λμνην!!!

Ίνα καταστήσητε την έκτέλεσιν μάλλον κομικήν, δύνασθε να προσθέσητε εις τό έτερον άκρον της μολυβδίδος επί της σανίδος Β άνθρωπάριον τι χάρτινον Ν ούτινος αί άρθρώσεις των βραχιόνων και των κνημών να διαπερασθώσι διά καρφίδων. Μία καρφίς μετεσχηματισμένη εις γωνίαν θα διαπερά τας χείρας του και ούτω τό άνθρωπάριον θα έχη τό δαιμόνιον... διά τους δυσδαίμονας να στρέψη την μηχανήν. Τό πείραμα, ήττον περίπλοκον κατόπι ταύτης της περιγραφής, είνε τερπνότατον και εκ του άποτελέσματος ώραϊότατον.

Emile Unger Θ. Σ. Β. φ. φ.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

ΠΛΗΘΗΣ ΤΩΝ ΩΤΩΝ

Πολλάκις συμβαίνει εις τινας αγαθάς μητέρας, έν περιπτώσει καθ' ήν παιδίον των τι πάθη έξ' έκροφης ύγρου τινος εκ των ωτων. ν' άποφαίνονται άμέσως μετά της χαρακτηριζούσης αυτάς άπλότητος και πεποιθήσεως.

— Είναι εύτύχημα δπου τό κακό ξεθωραίνει. Αυτό θα του κάμη καλόν.

Και αφίνουσι την έστιαν του κακού έλευθέραν να προχωρή, όπόταν ή θεραπεία καθίσταται δυσχερής.

Τήν εκ των ωτων έκροην ύγρου αυτομάτως δέον να καταπολεμώμεν άμέσως ως έξής:

Λάβετε ύδωρ βοριοϋχον ή και άπλοϋν θερμόν προχειρως και ένεργήσατε δις ή τρίς της ήμέρας δι' αυτού πλύσεις του ώτός. έν άνάγκη δέ και πλείονας τη βοήθειά σίφωνος έξ' έλαστικού (σχήματος άπίδιου) μετά μαλακής αιχμής και ούχι ως συνήθως όστινήν ή ευλίγη.

Δέον ή αιχμή του σίφωνος να μη διευθύνεται άκριβώς πρός τό κέντρον του ώτός, ήτως ώστε τό ύδωρ να εισχωρήν πλευροειδώς, καθώσον τό τύμπανον του ώτός άποτελείται εκ λεπτοτάτης μεμβράνης και τό ύδωρ δέν πρέπει να τό προσβάλη μεθ' όρμης.

Ηδη μετά την πλύσιν του ώτός λάβετε υδροφιλον βάρδακα, (ouate d' hydrophile) και όλιγην κόνην Poudre d' Aristol, ήν έμφυσάτε έν τώ ώτι. έν έλαχιστη δόσει, διά μικρού κω'οειδούς χάρτου και είτα σπογγίζετε. Έν άνάγκη καλείτε τον Ιατρόν.

Θ ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ Θ

HENRYK SIENKIEWICZ
ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΩΜΕΝ ΑΥΤΟΝ!

(Συνέχεια· ἴδε προηγ. φύλλον)

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν σκωμμάτων τοῦ πλήθους ἐφαίνετο βεβυθισμένος ἐν ρεβασμοῖς, μακρὰν τῶν ὁρίων τοῦ κόσμου τούτου, ὡς ἀποσπασθεὶς ἐκ τῆς γῆς, ὡς κωφεύων εἰς τὰς κατακραυγὰς τοῦ μίσους καὶ διακεχυμένην ἔχων

Λεπρὸς ἤμην καὶ μ' ἐθεράπευσε!

ἐν τῇ αἴγλῃ τῆς μορφῆς του τὴν συγχώρησιν, ὑπερβαίνουσαν τὰ ὅρια τῆς ἀνθρωπίνης συγχωρήσεως, τὸν οἶκτον, ὑπερβαίνοντα τὰ ὅρια τῆς εὐσπλαχνίας, αἰγλήεις ἤδη ἐν τῷ ἀπειρῷ, πολὺ ὑψηλά, ἀνω τῶν γηίνων κακῶν, γλυκὺς καὶ πάσχων ἐκ τῆς μεγάλης ὀδύνης τοῦ κόσμου ὅλου!

— Εἶσαι ἢ Ἀλήθεια! — ἐμορμύρισαν τὰ φρίσσοντα τῆς Ἀνταίας χεῖλη.

Ἡ συνοδεία εὐρίσκετο κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, πλησιέτατα τοῦ φορείου καὶ μάλιστα πρὸς στιγμὴν ἔσθη, ἵνα δώσῃ καιρὸν τοῖς στρα-

τιώταις τῆς ἐμπροσθοφαλακῆς, ν' ἀνοίξωσι διόδον διὰ τῆς βίας. Ἡ Ἀνταία ἐβλεπε νῦν τὸν Ναζωραῖον βήματά τινα ἀπ' αὐτῆς. Ἐβλεπε τὴν αὐραν παίζουσαν μετὰ τῆς κόμης του, καὶ τὰς ἐρυθρὰς ἀνταυγείας τοῦ χιτῶνος του πιπτούσας ἐπὶ τοῦ προσώπου του, ὡχροῦ καὶ διαφανοῦς.

Τὸ πλῆθος, ὅπερ ἐφόρμα πρὸς αὐτόν, στενῶς περιεκύκλωσε τοὺς στρατιώτας, διαρκῶς τείνοντας τὰ τόξα των, ἵνα τὸν κατάδικον προφυλάξωσιν ἐκ τῆς μανίας τοῦ ὄχλου. Παντοῦ ἀνωρθοῦντο γρόνθοι ἐσφυγμένοι. Ἐφαίνοντο ὀφθαλμοὶ ἐξω τῶν κογχῶν, ὀδόντες στίλβοντες, γενειάδες ἀτακτοὶ, χεῖλη σιελίζοντα, ἀφρίζοντα καὶ ἀράς ἐκχέοντα.

Ἐκεῖνος ἔρριψε κυκλοτερὲς βλέμμα ὡσεὶ ἐρωτῶν: «Τί λοιπὸν σὰς ἐπροξένησα; Εἶτα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὕψωσε πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ προσήχητο.

— Ἀνταία! Ἀνταία! ἀνεφώνησεν ὁ Κίννας.

Ἄλλ' αὕτη δὲν ἐφαίνετο ἀκούουσα. Δάκρυα χονδρὰ ἔρρεον ἐπὶ τῶν παρειῶν της. Ἐλησμόνησε τὰ δεινὰ της. Ἐλησμόνησεν ὅτι ἀπὸ ἡμερῶν καὶ ἡμερῶν δὲν ἐγκατέλειπε τὸ φορεῖον αὐτῆς. Ἀνυψώθη, καί, ὅλη φρίσσουσα, ὡς ἐξ οἴκτου μεθύουσα, ἐξ ἐλέους καὶ καὶ ἐξ ἀγανακτήσεως πρὸς τὸ παράφορον τοῦτο πλῆθος, ἤρξατο ἀνασπῶσα ὑακίνθους καὶ ἀνθημηλέας καὶ σκορπιζουσα ταῦτα πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ναζωραίου. Σιωπῇ διεχύθη ἀμέσως. Ὅλος ὁ ἀνθρώπινος ὄγκος καθουύχασεν, ἰδὼν τὴν εὐγενῆ Ρωμαίαν, σέβας προσφέρουσαν τῷ καταδίκῳ.

Ἐκεῖνος ἐχαμήλωσε τὸ βλέμμα του ἐπὶ τῆς ὡχροῦς μορφῆς τῆς ἀσθενοῦς καὶ τὰ χεῖλη του ἐκινήθησαν διὰ μίαν εὐλογίαν.

Ἡ Ἀνταία ἀφέθη τότε νὰ πέσῃ ἐπὶ τῶν προσκεφαλαίων τοῦ φορείου της. Ἡσθάνθη ἑαυτὴν κατακλυσθεῖσαν ὑπὸ χειμάρρου φωτός, ἀγαθότητος, ἐλπίδος καὶ εὐτυχίας καὶ μίαν ἐτι φορὰν ἐμορμύρισεν.

— Εἶσαι ἢ Ἀλήθεια!

Εἶτα ἐκ νέου τὰ δάκρυα ἐπλημμύρισαν τοὺς ὀφθαλμοὺς της.

Ὁ κατάδικος ἤδη εἶχε διέλθει καὶ ἐφθασε μέχρι τοῦ μέρους, ἐνθα ἐντὸς ὀρύγματος βράχου εὐρίσκοντο τρεῖς πάσσαλοι, ἵνα τοὺς σταυροὺς ὑποστηρίξωσι. Πρὸς στιγμὴν ἐκρύπτετο ὑπὸ τοῦ πλῆθους, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ τόπος τῆς σταυρώσεως ἦτο ὑψηλότερος, ἡ Ἀνταία εἶδε μετ' ὀλίγον τὴν ὡχροῦ μορφήν του, καὶ τὸν ἀκάνθινον στέφανον.

Οἱ στρατιῶται διὰ τῶν δωμάτων διηνεκῶς ἐκράτουν εἰς ἀνάλογον ἀπόστασιν τὸ πλῆθος, διότι αἱ ἐτοιμασίαι τῆς θανατώσεως ἤμποδίζοντο. Ἐθεσαν τοὺς δύο ληστὰς ἐπὶ τῶν πλα-

γίων σταυρῶν. Εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἐν τῷ μέσῳ σταυροῦ ἦτο ἐκτεθημένη εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἀνέμου λευκὴ πινακίς.

Ὅταν δὲ οἱ στρατιῶται ἐπληθίσαν τὸν Ναζωραῖον καὶ τὸν ἐξέδυσαν τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ, φωναὶ ἠκούσθησαν μετὰ τῶν θεομένων.

— Βασιλεῦ, βασιλεῦ! Μὴ τοῦτο ἐπιτρέπης, βασιλεῦ, !... Ποῦ λοιπὸν οἱ λεγεῶνες σου!... Ὑπερασπίσθητι σαυτόν, βασιλεῦ!... Ταῖς ὠρυγαῖς ταύταις συνεμίχθησαν ἐκρήξεις γελώτων. Ἡδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὅλη ἡ βραχῶδες γῆ ἐδονεῖτο ὑπὸ τρομερῶν σαρκασμῶν.

Ἐν τούτοις ἔρριψαν τὸν κατάδικον χαμαί, ἵνα τὰς χεῖρας του καρφώσωσιν ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας δοκοῦ τοῦ Σταυροῦ. Τὴν στιγμὴν ταύτην ἀνθρώπος τις καθήμενος οὐχὶ μακρὰν τοῦ φορείου καὶ ἐνδεδυμένος χιτῶνα λευκόν, τὴν κεφαλὴν κρατῶν, ἐφώναξε διὰ φωνῆς ἠχηρᾶς καὶ ἀπεγνωσμένης:

— Λεπρὸς ἤμην καὶ μ' ἐθεράπευσε! Τοῦτον λοιπὸν σταυροῦτε;

Ἡ Ἀνταία ἐγένετο ὡχρὰ ὡς ὀθόνη.

— Τὸν ἐθεράπευσεν... Ἀκούεις Γάιε!

— Θέλεις ἴσως νὰ ἐπιστρέψωμεν;

Ἡρώτησεν ὁ Κίννας.

— Ὅχι! μένομεν!

Ἀπεληθία ἀμετρος, ἀγρία, κατέλαβε τὸν Κίνναν, ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν Ναζωραῖον, ἵνα τὴν σύζυγόν του σώσῃ.

Ἀλλά, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, οἱ στρατιῶται ἐτοποθέτησαν τοὺς ἤλους ἐπὶ τῶν χειρῶν τοῦ καταδίκου καὶ ἤρξαντο κτυπῶντες τοὺτους διὰ τῆς σφύρας.

Ἡκούετο ὁ ἐξησθενημένος ἤχος τῆς συγκρούσεως τοῦ σιδήρου ἐπὶ τοῦ σιδήρου, εἶτα δὲ κατέστη εὐκρινέστερος, ὅτε πλέον ἡ αἰχμὴ τῶν ἠγλων διήλθε τὰς σάρκας καὶ εἰσέδυσεν ἐν τῷ ἔυλω.

Τὸ πλῆθος ἐσιώπησεν ἐκ νέου διὰ ν' ἀπολαύσῃ τῶν οἰμωγῶν τὰς ὁποίας τὸ ἄλγος ὤφειλε ν' ἀποσπάσῃ ἐκ τῶν χειλέων τοῦ Ναζωραίου. Ἄλλ' οὗτος ἔμενον ἄφωνος καὶ δὲν ἠκούετο ἢ ὁ ἀποτρόπαιος κρότος τῆς σφύρας.

Τέλος, ὅτε πλέον ἡ ἐργασία αὕτη ἐγένετο, τὸ σῶμα τοῦ θύματος ἀνυψώθη μετὰ τοῦ ἔυλου. Διὰ φωνῆς ψαλμῶδους καὶ μονοτόνου ὁ ἐκατόνταρχος ἔδωκε διαταγὰς καὶ τις τῶν στρατιωτῶν ἤρξατο καθηλῶν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ πασσάλου.

Τὰ νέφη ἄτινα ἀπὸ πρώτας ἦσαν συσσωρευμένα, ἤδη ἐπεσκίασαν τὸν ἥλιον. Ἡ τυφλωτικὴ λάμψις ἐξ ἧς ἐφλέγοντο οἱ μακρὸν νοὶ λόφοι καὶ οἱ βράχοι, ἐσβέσθη ἐξαίφνης.

Τὸ φῶς ἔπεσε. Σκιά ζοφερά, ἐρυθροχαλκῶχρους, ἐσκέπασε τὴν χώραν ὅλην καὶ ἐπυκνοῦτο, καθόσον ὁ ἥλιος εἰσεχώρει ἐπὶ πλέον εἰς τὰ βάθη τῶν νεφῶν.

Εἶπον ὅτι κάποιος διέσπειρεν ἐκ τοῦ ὕψους σκόπη καταθλιπτικά. Φλογερά τις πνοὴ διήλθε μίαν δύο φορές καὶ εἶτα ἔσθη. Ἡ ἀτμόσφαιρα κατέστη ἀνυπόφορος ἐκ τῆς βαρύτητος.

Καὶ ἀποσπῶσα ἀνθημηλέας καὶ ὑακίνθους...

Αἶφνης τὸ ὑπέρυθρον φῶς ἐσκοτισθῆ καὶ τοῦτο. Τὰ νέφη κατηφῆ ὡς ἡ νύξ, διεχύθησαν, σφοδρῶ ἀνέμου πνεύσαντος ἐπ' ὀλίγον, ἀνωθι τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐκτεταμένης γῆς. Ἡ καταιγὶς ἐπληθίσαιε... Πάντα διέχρον ἀθημονίαν.

— Ἐπιστρέψωμεν—εἶπεν ἐκ νέου ὁ Κίννας.

— Θέλω Αὐτὸν νὰ βλέπω ἀκόμη—ἀπεκρίθη ἡ Ἀνταία.

Τὸ σκίόφως ἐκάλυπτε τὰ ἐπὶ τῶν σταυρῶν σώματα, ὁ δὲ Κίννας ἔδωκε διαταγὴν νὰ μεταφέρωσι τὸ φορεῖον ἐγγύτερον τοῦ σταυροῦ.

(ἔπειτα συνέχεια)

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ Σ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον)

— *Μὰ νομίζεις τοῦ λέγω, ὅτι μπορεῖ νὰ πιστέψουν ἀνὰ τὰ πράγματα;*

— *Ἄμα ἐπιμεινῆς καὶ τὰ εἰπῆς καλὰ, θὰ τὰ πιστέψουν. Νὰ προσέξῃς νὰ μὴ σὲ πιάσουν* καὶ τὰ λές μὰ ἔτσι καὶ μὰ ἔτσι.*

Ἐνῶ ὁ ληστής μοῦ ἔλεγε ταῦτα, ταύτοχρόνως μὲ ἐκύτταζε μετὰ προσοχῆς, ἀντιληφθεὶς δὲ, ὅτι ἐδίσταζα νὰ διχθῶ νὰ εἶπω ὅσα μοῦ ἔλεγε, ἔβγαλε τὸ γάταγάκι του καὶ μοῦ λέγει:

— *Τὸ βλέπεις αὐτὸ, σοῦ ὀρκίζομαι ὡς Πανόπουλος, ὅτι θὰ σὲ κάμω κομμάτια, ἂν δὲν εἰπῆς ὅ,τι σοῦ λέω. Μὴ νομίσης, ὅτι ἅμα ἐλευθέρωθῆς θὰ μπορέσης νὰ μοῦ ξεφύγῃς. Θὰ σὲ εἶδω ὅπου καὶ ἂν πᾶς. Θὰ ἐκδικηθῶ δὲ ὅχι μόνον ἐσένα. Θὰ βάλω δυναμίτιδα νὰ πετάξω σὶὸν ἀέρα τὸ σπίτι σου μετὰ τὴν οἰκογένειαν.*

Ἡ ὄψις τοῦ ληστοῦ λέγοντος ταῦτα ἦτον ἀπαίσια. Ὅλα τὰ κακοῦργα ἐνοστικὰ του, τὰ ὅποια ἐπιμελῶς ἔκρυπτεν ὑπὸ τὴν ἡμεροῦσαν συνήθως φουσιωμίαν του καὶ τοὺς θρησκολήπτους λόγους του ἀνεχάνησαν. Τρόμον ἐνέπνεεν ἡ μορφή του κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν καὶ ἡσθάνθη ῥίγος διατρέχον ὅλον τὸ σῶμά μου.

Ὁ Ρουμελιώτης τότε ἐπεμβαίνων λέγει:

— *Μὴ θυμῶνεις, καπετάνιο. Τὸ παιδί θὰ κάμῃ ὅ,τι τοῦ λές.*

Ἐγὼ περιδείξας ἔκλινα τὴν κεφαλὴν εἰς σημεῖον καταφάσεως.

Ὁ ἀρχιληστής ἔβαλε τότε τὸ γάταγάκι στὴ θύκην του.

— *Ἔτσι γεὰ σου. Σκέψου τώρα καὶ σὺ πῶς θὰ τὰ εἰπῆς καλῶτερα.*

Κατάπληκτος ἐκ τοῦ φόβου ἤρχισα νὰ σκεπτόμαι τότε τίνα λόγον νὰ εὔρω, ὅπως δικαιολογήσω τὴν κάθοδόν μου εἰς τὴν παραλίαν, συμφώνως πρὸς τὴν ὁδηγίαν τοῦ Πανοπούλου καὶ ἐσκέφθην τότε νὰ εἶπω, ὅτι κατῆλθον διὰ νὰ εἰδοποιήσω τὸν κυβερνήτην τοῦ κατῆρου μου, ἵνα ἐτοιμασθῇ διὰ ταξείδιον τὴν ἐπιούσαν.

Ὁ Πανόπουλος μὲ ἀφῆκε σκεπτόμενον καὶ ἐξῆλθε τοῦ σηλαίου, ἵνα παρασκευάσῃ τὰ τοῦ φαγητοῦ.

Ὁ Πανόπουλος ἀνίσυχος.

Τὴν μεσημβρίαν, ὅταν ἐράγαμεν τὸ ἐκ σούπας καὶ βραστοῦ κρέατος συνιστάμενον φαγητόν μας, παρετήρησα, ὅτι ὁ Πανόπουλος διειστέλει εἰς μικρὴν νευρικὴν ταραχὴν, τὴν ὁποίαν ἐν ἀρχῇ ἀπέδωσα εἰς εἰδήσεις τινὰς δυσαρτέτους καὶ ἀνησύχας, κατόπιν ὅμως εἶδον, ὅτι παρ' ὅλην τὴν ταραχὴν τοῦ ἀρχιληστής οὐδὲν ἐλάμβανε ἐκ τούτου μέτρον πρὸς καλλιτέραν κατόπτευσιν τῶν πέριξ, ἀπέδωσα δὲ ταύτην εἰς τὴν ἀρχομένην ἀδημονίαν του περὶ τῆς ἐπι-

τυχίας τῆς καταβολῆς τῶν λύτρων, ἀδημονίαν. Ὑπ' ἧς συνήθως πάντες καταλαμβάνομεθα ἐρ' ὅσον ἐγγίζει ἡ ὥρα νὰ ἐκτελεσθῇ σπουδαία τις ὑπόθεσις ἡμῶν καὶ ὑπ' ἧς ἄλλως καὶ ἐγὼ κατειχόμεθα.

Παρ' ὅλην ὅμως τὴν ταραχὴν τοῦ ταύτην ὁ ἀρχιληστής ἐκοιμήθη μέχρι τῆς 4ης μ. μ. ὥρας.

Ὁ ὕπνος δὲν συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπ' αὐτοῦ πᾶσα ταραχὴ καὶ διὰ τοῦτο ὁ λήσταρχος καθ' ὅλην τὴν μεσημεριαν τῆς Κυριακῆς ἦτο εὐθυμώτατος, ἐπέβλεψεν ὡς πάντοτε εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ φαγητοῦ, ἔρριπε πανσιόντες ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔμειναν εὐχαριστήμενος καὶ ἐτραγοῦδῆσε μερικὰ ἀπὸ τὰ συνήθη του τραγοῦδια.

Ἐγὼ ἀνέγνωτα καὶ πάλιν μέρη ἐκ τῆς Συνόψεως εἰς ἐπήκοον καὶ τοῦ Ρουμελιώτου, ὅστις ὡς πάντοτε, εἶχεν ἐντείνει τὴν προσοχὴν του.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς Κυριακῆς διήλθεν ἄνευ οὐδενὸς ἀξίωσης ἐπεισοδίου. Ὁ Πανόπουλος ἀνέγνωσεν ὡς συνήθως τὰς ἐφημερίδας, ἐπέδθη δὲ μετ' ὀλίγον εἰς ρεμβασμόν, κρατῶν εἰς χεῖρας του τὸ μεταξοκέντητον μανδηλι, τὸ ὅποιον, ὡς ἔλεγε, ἦτο προσφιλέως εἰς αὐτὸν ἀνάμνησις.

Δὲν ἦτο δυνατόν, βλέπετε, παρὰ νὰ ἔχη ὁ ληστής ἐρωμένην, ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς ὁποίας συχνὰ ἀνεστέναζεν.

Ἡ δωδεκάτη καὶ δεκάτη τρίτη ἡμέρα τῆς αἰχμαλωσίας μου.

Ἡ δευτέρα ἢ καὶ δωδεκάτη ἡμέρα τῆς αἰχμαλωσίας μου, διήλθεν ἄνευ οὐδενὸς ἀξίου λόγου ἐπεισοδίου. Ἡ δὲ ἐπιούσα Τρίτη ἦτο ἡ ὠρισμένη διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ληστῶν, οἱ ὅποιοι θὰ μετέβαινον πρὸς παραλίαν τῶν λύτρων.

Καθ' ὅλην τὴν πρωίαν ὁ ἀρχιληστής ἐπανελάμβανε τὰς κατ' ἐμοῦ ἀπειλάς, ἐν ἧ περιπτώσει ἠθέλον μαρτυρῆσαι, ὅτι αὐτὸς μὲ ἡχμαλωτίσει* μοῦ ἀνέφερε μάλιστα καὶ διάφορα περιστατικὰ περὶ τοῦ πῶς ἐξεδιχθήθη ὁσάκις τοῦ ἔδωσαν καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν.

Τὸ γεῦμα ὑπῆρξεν, ὡς συνήθως, πλούσιον. Μετ' αὐτὸ ὁ ἀρχιληστής ἔκαμε τὴν συνήθη του κατόπτευσιν, μετ' ὁ ἐκοιμήθη ὀλίγον.

Ὅταν ἐξύπνησεν ὁ Πανόπουλος ἦλθε καὶ μοὶ ἔδωκε τὸ σχέδιον τῆς πρὸς τοὺς κομιστάς τῶν λύτρων ἐπιστολῆς μου, τὴν ὁποίαν θὰ εἰδένουν οἱ λησταὶ πρὸς αὐτοὺς, συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον τῆς καταβολῆς τῶν λύτρων. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀντέγραφα ἐγὼ, εἶχε δὲ οὕτω:

Ἀριστεῖδη Πιτσιγκώρη, Σπύρο Ἀζαρία ἢ ὁποιοὶ ἄλλοι εἴθε εἰς τὸν κομιστὴν τῆς παρούσης μου δώσατε τὰ λύτρα χωρὶς νὰ κάμειτε καμμία κουβέντα. Πᾶσα δυσκολία βλάπτει. Εἶμαι καλὰ. Τώρα μὲ περιποιῶνται καλῶτερα.

Τὴν 3ην μ. μ. τῆς Τρίτης ὁ Ρουμελιώτης καὶ ὁ Τσελέπης ἦσαν ἐτοιμοὶ ὅπως ἀναχωρήσωσι διὰ τὴν παραλίαν τῶν λύτρων, καὶ ὁ μὲν Ρουμελιώτης εἶχεν ἀλλάξει ρούχα, τοῦ δὲ Τσελέπης μὲ ὑπεχρέωσαν καὶ τοῦ ἔδωσαν τὰ ἰδικὰ μου ὡς καὶ τὸν πῖλόν μου καὶ τὴν ράβδον μου διὰ νὰ εἶνε ἐντελῶς ἄγνωστος.

Οὕτω ἐν τῷ Σηλαίῳ ἔμεινε μόνος ὁ Πανόπου-

λος μετ' ἐμοῦ. Καθ' ὅλον τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας καὶ νύκτος ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἄλλων ληστῶν ὁ Πανόπουλος δὲν ἐκλείσει μάτι.

Καταβολὴ τῶν λύτρων.

Ἐφθασεν οὕτω καὶ ἡ Τρίτη, δεκάτη τρίτη ἡμέρα τῆς αἰχμαλωσίας μου, κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ὁποίας, ὡς εἶχεν ὀρισθῆ, θὰ κατετίθοντο τὰ λύτρα εἰς τὸ Μεγάλο Ἀμπέλι τοῦ Μ. Σηλαίου.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὁ Πανόπουλος ἦτο ἐν νευρικῇ ταραχῇ, ἀνυπομονῶν νὰ μάθῃ τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τῆς ὑποθέσεως. Ἐννοεῖται, ὅτι καὶ ἡ ταραχὴ ἢ ἰδική μου δὲν ἦτο μικρότερη.

— *Ἄκουσε, Σπύρο, μοῦ ἔλεγε ὁ ἀρχιληστής, ἂν ὁ πατέρας σου ἠθέλησε νὰ μᾶς παίξῃ καμμία δουλειά, εἶσαι χαμέρος ἀνθρώπος. Δὲν πιστεύω νὰ ἦτο τόσο κουτὸς, ὥστε νὰ εἰδοποιήσῃ τὰς Ἀρχάς, ἢ νὰ μὴ στείλῃ σωστὰ τὰ λύτρα. Θὰ σὲ στείλω κομμάτια σ' αὐτόν.*

Καὶ ἡ μορφή τοῦ ληστάρχου, ἐνῶ ἔλεγε ταῦτα, ἐλάμβανε καὶ πάλιν τὴν ἀπαίσιαν τῆς ὄψιν τὴν ἐπιμελῶς συνήθως, ὡς εἶπον καὶ ἀνωτέρω, κρυπτομένην.

— *Θὰ ἰδοῦμε τὰ χαράμματα ποῦ θὰ ἔλθῃ ὁ γέρος, τι μαρτάτα θὰ φέρῃ, μοῦ προσέθηκε. Κάμε τὸ σταυρὸ σου νὰ φώτιζε ὁ Θεὸς τὸν πατέρα σου νὰ ἔκαμεν ὅ,τι τοῦ ἐγράψαμε.*

— *Μὰ ἀμφιβάλλεις, ὅτι ἂν μπόρεσε θὰ τὸ ἔκαμε; Βέβαια δὲν θὰ μὲ ἀφήσῃ νὰ χαθῶ, ἂν τοῦ περᾶ ἀπὸ τὸ χέρι.*

— *Θὰ ἰδοῦμε, μοῦ προσέθετε ὁ λήσταρχος.*

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας διήλθε μὲ τὴν αὐτὴν ἀγωνίαν ὁ ἀρχιληστής δὲν ἔπαυε κάθε στιγμὴν νὰ μὲ ἀπειλῇ διὰ θανάτου, ὡς καὶ τὴν οἰκογένειάν μου ἐν ἧ περιπτώσει ἐμαρτύρουν τι κατ' αὐτοῦ.

Ἐπετάθη ὅμως ἡ ἀγανάκτησις τοῦ ἀρχιληστοῦ κατὰ τὴν νύκτα. Εἰς πάντα θόρυβον ἔτεινε προσεκτικὸν τὸ οὖς αὐτοῦ.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐξεληθὼν παρελάβε τὰ τρόφιμα καὶ συνενοήθη μετὰ τοῦ τροφοδότου, ἐπανῆλθε δὲ ἐν τῷ σηλαίῳ ὅπου οὔτε ἐπὶ ἐν λεπτόν ἐκοιμήθη.

Ἀρ' ἑτέρου καὶ ἡ ἰδική μου ἀγωνία ἦτο μεγίστη. Διότι ἐγνώριζον, ὅτι ἐὰν οἱ ἀποσταλέντες λησταὶ δὲν ἐπανήρχοντο ἢ ἐπανήρχοντο ἄνευ τῶν λύτρων, θὰ ἐπιπτον ἀμέσως θύμα τῆς ἐκδικητικῆς μαχαίρας τοῦ ἀρχιληστοῦ. Καὶ ἔτεινον καὶ ἐγὼ τὸ οὖς εἰς πάντα θόρυβον.

Ἡ παραλαβὴ τῶν λύτρων.

Ἐπὶ τέλους τὴν πρωίαν τῆς Τετάρτης, ἐνωρίτατα, ἐπανῆλθεν ὁ Ρουμελιώτης μετὰ τοῦ Τσελέπης. Ὁ πρῶτος τούτων ἔφερεν ἀνηρημένα ἀπὸ τοῦ ὄμου τοῦ δύο τράστα, ἐντὸς τῶν ὁποίων περιείχοντο τὰ σακκίδια τὰ περιέχοντα τὸν χρυσόν, ἔμπυτε δὲ ὑπὸ τὸ βάρος αὐτῶν.

Ἄμα ὁ Πανόπουλος εἶδε τοὺς συντρέφους του ἐπανελθόντας ὕμεις καὶ μὲ τὰ λύτρα, ἢ ὄψις του ἐφαιδρύνθη. Ἐσφιγξέ τὰ δύο χεῖρα τοῦ Ρουμελιώτου γεμάτος χαρὰ καὶ τῷ εἶπε:

— *Γεὰ σου, γέρο μου, πῶς πῆγε, καλὰ;*
— *Σὰν θέλῃ ὁ Θεός, ἀπήρησεν οὗτος.*

Συνενοήθησαν κατόπιν μεταξύ τῶν ἐπ' ὀλίγην ὄραν, ἠδυνήθη δὲ νὰ ἐννοήσω, ὅτι ὁ Πανόπουλος ἐζήτησε παρὰ τοῦ Ρουμελιώτου πληροφορίας περὶ τῆς παραλαβῆς τῶν λύτρων. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν δὲ τούτων ἠὲ χαριστήθη ἐτι μᾶλλον.

Καὶ ἐνῶ οἱ λησταὶ τοιαύτην εἰδένουν εὐχαρίστησιν, ἐν ἐμοὶ ἐγεννῶντο ἀντίθετα συναίσθηματα.

Ἡ ἀγωνία, τὴν ὁποίαν εἶχον μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἀφίξεως τῶν ληστῶν, ἐξηλείφθη καὶ ἤρχισα τώρα ν' ἀγανακτῶ, διότι ὁ σκοπὸς τῶν ληστῶν ἦλθε τόσο αἰσίως εἰς πέρας, ἐνῶ μέχρι πρὸ ὀλίγου ἐδεύμην καὶ ἐγὼ, ὅπως ἐπιτόχη οὗτος καὶ σώσω τὴν ζωὴν μου. Καὶ ἔδλεπον μὲ ὄμμα πλήρες ἐκτάσεως καὶ περιφρονήσεως τοὺς ἀνάδρους ληστας τοὺς πανηγυρίζοντας, διότι τόσο αἰσίως ἐτελείωσαν τὴν ὑπόθεσιν των.

Ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ὁ ἀρχιληστής Πανόπουλος καὶ ὁ Ρουμελιώτης, εὐθύς ὡς ἔλαβον τὰ χρήματα ἤρχισαν νὰ μετρῶσι ταῦτα. Παρητήρησα, ὅτι ὁ Πανόπουλος εἶχε μεγάλην εὐχέθειαν εἰς τὸ μέτρημα, ἐνῶ ὁ Ρουμελιώτης ἐδυσκολευετο πολὺ.

Τὸ μέτρημα διήρκεσεν ὑπὲρ τὴν ὄραν, εὐρέθη δὲ ἐν τέλει, ὅτι ἔλειπον ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν 5000 ναπολεονίων ὀγδοήκοντα εἴς.

Ἡ ὄργη τοῦ Πανοπούλου. — Ὁ ἰσολογισμός τῆς τραπέζης — Αἱ ἀπειλαὶ του περὶ θανάτου μου.

Τρέμει ἀκόμη ἐκ τοῦ φόβου ἡ χεὶρ μου καὶ ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψῃ τὴν ὄργην ἧτις κατέλαβε τὸν λήσταρχον ἐπὶ τῇ ἀποκαλύψει ταύτῃ.

Θὰ μοὶ μένη πάντοτε ζωηρὰ ἐν τῇ μνήμῃ μου ἡ φοβερὰ αὐτῆ στιγμὴ, ὡς ἡ κρισιμωτέρα τοῦ βίου μου.

Ἐπρεπε νὰ ἴδῃ τις κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸν φοβερόν λήσταρχον, διὰ νὰ πεισθῇ περὶ τῶν ἀγρίων καὶ κακούργων αὐτοῦ ἐνοστικῶν, νὰ πεισθῇ, ὅτι ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ θρησκολήπτου καὶ ἠθικοδιδασκάλου, ἐκρύπτετο μία τῶν μᾶλλον κακούργων ψυχῆ.

Διὰ δευτέραν ἤδη φοράν ἀπεκαλύπτετο πλέον πρὸ ἐμοῦ ποῖος ἦτο ὁ Πανόπουλος πραγματικῶς. Διὰ δευτέραν ἤδη φοράν ἔρριψε πλέον τὸ προσωπεῖον καὶ παρουσιάζετο πρὸ ἐμοῦ οἷος πράγματι ἦτο ὁ αἰμοχαρὴς ληστής.

— *Τι εἶρε αὐτά, ὦρέ, Σπύρο, μοῦ λέγει. Ἐνόμισεν ὁ πατέρας σου, ὅτι μπορεῖ νὰ παίξῃ μὲ ἐμὲ. Ἔγραψα γιὰτὸ ἔκαμε αὐτό, ὄχι διὰ νὰ κερδίσῃ τὰ 86 ναπολεόνια, ἀλλὰ διὰ νὰ μᾶς δεικνύσῃ τὰχα, ὅτι δὲν εὐρίσκει ἄλλο χρυσάφι, διότι ἐφοβήθηκε μήπως τοῦ ζητήσωμεν καὶ ἄλλα χρήματα. Θὰ τοῦ δεῖξω ὅμως ἐγὼ, ὅτι ὁ Πανόπουλος δὲν κοροιδεύεται.*

— *Μὰ νομίζεις τῷ λέγω, ὅτι εὐρίσκεται εὐκόλα τόσο χρυσός;*

— *Ἄς τα αὐτά. Ἐγὼ ὅπου ἐγραψα, ἤξευρα, τί ἐζητοῦσα. Κῦτταζε ἐδῶ. Αὐτὸς εἶρε τὸ ἰσολογισμός τῆς Ἐρικῆς Τραπέζης, κῦτταζε τὴν ὑπόθεμα εἰς χρυσόν ἔχει, ἄφησε τώρα καὶ τὰς ἄλλας Τραπέζας.*

Και ὁ λήσταρχος μοι ἐπέδειξε τὴν ἐφημερίδα, τὴν περιέχουσαν τὸν ἰσολογισμόν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐν ἣ ἔμφαίνεται καὶ τὰ εἰς χρυσὸν ἀπέθεμα.

Ἡ ὄργη τοῦ ληστοῦ ἤξανε ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ καὶ ἔχρινα καλὴν νὰ σιωπήσω.

— Θὰ μοῦ τὸ πληρώσῃ ὁ πατέρας σου αὐτὸ τὸ παιγνίδι. Ἀφοῦ ἠθέλησε νὰ μοῦ κόψῃ 86 ναπολεόνια θὰ τὸν κάμω νὰ μοῦ στείλῃ ἄλλαις πέντε χιλιάδες ναπολεόνια. Καὶ γιὰ νὰ παιδέψω καὶ σένα καὶ ἐκείνον τὸ γράμμα θὰ τὸ στείλω ὑστερὰ ἀπὸ δεκαπέντε ἡμέρας.

Ἐντρομος ἤκουσα τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ἀρχιληστοῦ. Ἡδυνάτου νὰ πιστεύσω εἰς τὰ ὧτά μου. Πέντε νέαι χιλιάδες ναπολεονίων; Δέκα πέντε νέαι ἡμέραι βασάνων καὶ ἀγωνίας; Διηρώτων ἐμαυτὸν, εἰς τὸ λήσταρχος εἶπε ταῦτα ἀληθῶς ἢ ἤμην θύμα φρικώδους ὠταπάτης; Καὶ προσεπάθου νὰ μαντεύσω ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ ληστοῦ, εἰς σοβαρῶς ἔλεγε ταῦτα ἢ ἠστυεύετο.

— Τί με κοιτᾷς ὦρ, εἶπαι μοῦ λέγει τότε ὁ Παρόπουλος. Νομίζεις πᾶς ἀστεύομαι; Ὁχι. Θὰ μοῦ στείλῃ ὁ πατέρας σου ἄλλαις πέντε χιλιάδες ναπολεόνια καὶ τότε θὰ πᾶς ζωτάρως. Ἀλλως θὰ σὲ στείλω κομμάτια.

— Μὴ καλῶ, ἐτόλμησα νὰ διακόψω, διατὶ νὰ περιμένω 15 ἡμέρας;

— Γιὰ νὰ τὸν παιδέψω! Νὰ τὸν κάμω νὰ πιστεύσῃ, ὅτι σὲ ἐσκοτώσαμεν καὶ νὰ σὲ κλαύσῃ ζωτάρως.

Καὶ, λέγων ταῦτα ὁ ἀρχιληστής, ἐξῆλθε πλήρης ὄργης τοῦ Σηλαίου, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Ρουμελιώτου.

Ὅπου ὁ Ρουμελιώτης με ἐνθαρρύνει.

— Ὁ Πανόπουλος ἀπειλῶν νὰ με φονεύσῃ.

Ἡ συνομιλία τοῦ ἀρχιληστοῦ μετὰ τοῦ Ρουμελιώτου διήρκεσε μίαν ὥραν, ἤκουον δὲ ζωηρὰν φιλονεικίαν μεταξὺ τῶν χωρῶν νὰ διακρίνω τί ἔλεγον. Ἡ ἡμίσεια αὕτη ὥρα μοι ἐφάνη ὀλόκληρος αἰὼν, διότι ἠγγύουν, ὅτι ἡ συνδιάλεξις τοῦ ἀρχιληστοῦ μετὰ τοῦ πρωτοπαλληκαρίου τοῦ ἀφείρω ἐμὲ καὶ ὅτι σπουδαίαν θὰ εἶχεν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τύχης μου. Ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ συνομιλία, ὁ Ρουμελιώτης ἐλθὼν ἐκάθησε πλησίον μου καὶ μοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Σκοῦρα τὰ πράγματα, ὦρ Σπύρο. Ὁ καπετάνιος εἶπε γοβερά θυμωμένος θέλει νὰ σὲ σκοτώσῃ. Μὲ τὸ σταγὼ τὸν κρατῶ ἄρ δὲν σὲ σκοτώσῃ. Λέει θὰ ζητήσῃ ἄλλαις πέντε χιλιάδες ναπολεόνια ἀπὸ τὸν πατέρα σου καὶ ἄρ δὲν τοῦ τὰ στείλῃ θὰ σὲ σκοτώσῃ. Μὴ ἀπειλίσεις ὁμοῦ ἔχει ὁ Θεός· ἄφου νὰ ἰδοῦμε τί θὰ γείρῃ, ὅταν θὰ ξεθυμώσῃ.

Οἱ λόγοι τοῦ Ρουμελιώτου, ἀντὶ νὰ με ἐνθαρρύνωσι, τούναντίον μοι ἐνέπνευσαν μεγαλύτερον φόβον, διότι ἐπίσθη, ὅτι ὄντως ὁ ἀρχιληστής ἐμελλε νὰ με φονεύσῃ. Ἐβλεπον, ἄλλως τε, ὅτι ἡ ὄργη αὐτοῦ ἀντὶ νὰ καταπραυνῆται, ἤξανε. Τὸν ἐβλεπον περιφερόμενον πρὸ ἐμοῦ ἀπειλητικῶς, μετὰ τὸ χεῖρ ἐπὶ τὸ γαταγάρι, ὑβρίζοντα καὶ ἀπειλοῦντα τὸν πατέρα μου καὶ ἐμὲ καὶ ψυχρῶς ἰδρῶς με περιέλουεν.

— Δὲν παίζοντε με τὸν Παρόπουλον, ἐπαρελάβατε συχράς. Ὅποιος θελήσῃ νὰ παίξῃ μετὰ σοὶ γλίγγωρα. Θὰ δείξω στὸν πατέρα σου με πόσον ἔχει νὰ κάμῃ. Ἐτοι μοῦ ἔρχεται νὰ βγάλω τὸ γαταγάρι νὰ σὲ κάμω κομμάτια καὶ νὰ τοῦ τὰ στείλω σὲ ἓνα τράστο.

Ἐνῶ δὲ ἔλεγε ταῦτα ἔθετε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ γαταγαγιού, δεικνύων εἰς ἐμέ, ὅτι δὲν θὰ ἐδίσταζε καὶ πολὺ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἀπειλάς του.

Ἐγὼ ἐντρομος εἶχον συσπικρωθῆ εἰς γωνίαν τοῦ Σηλαίου, ἀφίτων νὰ παρελθῇ ἢ θύελλα τῆς ὄργης τοῦ Πανόπουλου.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΤΟΙΣ ΝΕΟΝΥΜΦΟΙΣ
ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΙ ΜΑΡΙΑ ΔΟΝΑΙΔΟΥ

Πέρνει μέσ' στὴν ἀγκάλη του ὁ Ἐρωτας μὴ μὲρα Δύο ψυχές, ποῦ ἐνωίωσαν πληγῇ τοῦ δεξαριῦ τοῦ Καὶ σγίξει μετὰ τὰ ῥόδινα φτερά του τὸν αἰθέρα Γιὰ τοῦ Ἰμεναίου τοῦ ναοῦ, τοῦ γλυκεροῦ τοῦ γιου τοῦ.

Σὰν φτάσαν στὸ παλάτι του ὁ Ἰμεναίος προβαίνει Ὁ ὄμορφος τοῦ Ἐρωτα γιῆς, τῆς Εὐτυχίης πατέρας, Καὶ λάμπει δίπλα του ἡ χαρὰ ἢ πολυαγαπημένη Σὰν τὴν ὄρωσθα τῆς Αὐγῆς, σὰν λάμπῃ τῆς ἡμέρας.

Γύρω-τρογύρω χύνεται μὴ εὐωδία αἰθέρα Καὶ ἀντηχοῦνε θεῖα τραγούδια πανουράνια Κι' ἄγγελοι, π' ἀνάθουνε στὸν οὐρανὸ τὰς στέρα Λαμπάδες γάμου ἀνάθουνε καὶ πλέκουνε στεφάνια.

Καὶ τραγουδοῦν οἱ ἄγγελοι, π' τῇ γλυκερῇ τῇ Μοῖρα Ποῦ σμίγει τοῦ Ἡλίου τὸ φῶς μετὰ αἴγλη τῆς Σελήνης Καὶ στὸν ἦχὸ τὸ θεῖο τῆς μελωδίης ἐκείνης Ἀντιλαλεῖ ἡ λύρα μου ἢ ταπεινὴ μου λύρα:

« Ἡ εὐτυχία, στὸ δρόμο ῥοδοφύλλα νὰ στρώνῃ « Ἄν' ἢ ζωὴ σας φίλημα αἰώνιο ἀγγέλων « Ἀπάνωθ' εἰς τὰ φτερά ὁ Ἐρωτας νάπλάνῃ « Καὶ σύννεφο νὰ μὴ φανῇ στὸ ῥόδινο σας μέλλον! »
Λαύριον Γλυῆρος Ν. Θωμαϊδῆς

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ

Στοῦ παραθόρου τὸ γυαλὶ ποῦ ἦταν ἀχνισμένο, ἐν ὄνομα σχεδίασα γλυκὸ ἀγαπημένο πρὶν ὑστερὰ ὁ Ἡλῖος μετὰ χάρι, ποῦχε φέξει, διέλυσε διὰ παντὸς τὴν ἀκριθὴ μου λέξι.

Καὶ εἰς τὰ χιόνια χάραξα τὸ ὄνομα αὐτό, τὸ δι' ἐμὲ μοναχρῶ καὶ τόσο λατρευτό, ἀλλὰ ἐχίονισε ἔνα, θαφτήκαν στὴν σειρά τὰ γράμματα ποῦ χάραξα μετὰ τόση μου χαρὰ.

Τότε κι' ἐγὼ μέσ' στὴν καρδιά μ' ἀγάπη τόχα γράψαι ἐκεῖ βαθειὰ τὸ ἔκρυφα, ἐκεῖ τὸ ἔχω βάψαι ὅπου θὰ μὲν αἰώνια μετὰ πόνο φυλαγμένο τὸ ὄνομα ποῦ λάτρευσα καὶ ἔχω γαπημένο.

Βραβία Mester Manol

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΥΠΟ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Σ. ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΝΗ

(συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον)

Πινακὶ τῶν ἀναλόγων ἀξιῶν τῶν φθογγῶν

Μακρὸν	Ἡμίμακρον	Βραχέα	Χρῶματα	2 χρῶματα	3 χρῶματα	4 χρῶματα
Τεθ =	2	4	8	16	32	64
τὸ ♩ =	2	4	8	16	32	
τὸ ♪ =		2	4	8	16	
τὸ ♫ =			2	4	8	
τὸ ♮ =				2	4	
τὸ ♯ =					2	

Γνωρίζομεν πρὸς τούτοις ὅτι ἡ στιγμιαία διακοπὴ τῶν φθόγγων, ἐηλοῦνται διὰ τῶν διαφορῶν παύσεων.

Ἐκαστον φθογγόσημον ἔχει τὴν ἰσοδυναμίαν τοῦ παύσιν. Ὅτῳ τὸ μακρὸν ἔχει τὸ σημεῖον —; τὸ ἡμίμακρον —, τὸ βραχὺ τὸ ♩, τὸ χρῶμα τὸ ♪, τὸ δίχρωμον τὸ ♫, τὸ τρίχρωμον τὸ ♮, τὸ τετράχρωμον τὸ ♯.

Μεταχειρίζομεθα ἐνίοτε σημεῖον τι ἀξίας ἐκ τοῦ ἀρχαίου τονισμοῦ, τούτο δὲ εἶναι τετράγωνον. ἰσοδυναμοῦν μετὰ δύο μακρὰ.

Τὸ τετράγωνον εἶνε τὸ βραχὺ τοῦ ἀρχαίου τονισμοῦ. Εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ τετραγώνου ὑπάρχει ἀνταποκρινόμενη παύσις τῆς ὁποίας ἔχομεν ὡσαύτως καὶ τὴν διπλασίαν ἥτις ἦτο παύσις τοῦ ἀρχαίου μακροῦ. Μεταχειρίζομεθα δὲ ταύτην εἰς τὴν θέσιν δύο τετραγώνων, ἦτοι τεσσάρων μακρῶν.

Τὴν παύσιν πολλῶν ποδῶν ἐηλοῦμεν ἢ διὰ δύο παραλλήλων γραμμῶν, σημειοῦντες ὁμοῦ ἀνωθι δι' ἀριθμῶν τὸ σύνολον τῶν πρὸς παύσιν ποδῶν.

Στιγμὴ τις κατόπιν φθογγόσημου τινὸς αὐξάνει τὸ ἡμισυ. Ὅτῳ μακρὸν τι μετὰ στιγμῆς ἰσοδυναμεῖ μετὰ ἓν μακρὸν καὶ ἡμισυ ἢ μετὰ τρία ἡμίμακρα. Ἡμίμακρον τι μετὰ στιγμῆς ἰσοδυναμεῖ μετὰ ἓν ἡμίμακρον καὶ ἡμισυ ἢ μετὰ τρία βραχέα, ὅτῳ καὶ περὶ τοῦ λοιποῦ φθογγόσημου. Φθογγόσημόν τι ἐστιγμένον, δύναται νὰ διαιρεθῇ φυσικῶς εἰς τρία. Δυνατὸν νὰ παρακολουθήσῃ φθογγόσημόν τι καὶ δύο στιγμαὶ ἢ καὶ τρεῖς. Ἐκ τού-

των ἢ δευτέρα ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ ἡμισυ τῆς πρώτης, ἢ ἐπὶ τρίτη μετὰ τὸ ἡμισυ τῆς δευτέρας. Ὅτῳ μακρὸν τι παρακολουθούμενον ὑπὸ δύο στιγμῶν ἰσοδυναμεῖ μετὰ ἓν μακρὸν, ἓν ἡμίμακρον καὶ ἓν βραχὺ. Αἱ στιγμαὶ πρὸς τούτοις ἐφαρμολογῶνται καὶ ἐπὶ τῶν παύσεων. Τὸ ὅς ἐκτός τῆς διαδικῆς διαιρέσεως προσδιορίζει καλῶς καὶ τὴν τριαδικὴν διαιρέσιν.

Σύμπλεγμα τι τριῶν ἰσοδυναμῶν φθογγόσημων, ἴσων μετὰ τὴν διάρκειαν ἀπλῆς τινος ἀξίας, ὀνομάζεται τριόλιον.

Ἡ αὕτη γραφὴ τῶν διαδικῶν μορφῶν ἐφαρμολογῆται καὶ εἰς τὰ τριόλια, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀνωθεν πρὸς διακρίσιν θέτομεν τὸν ἀριθμὸν 3.

Ἀπλῆ ἀξία ἢ αὕτη διαιρέσις
τριάδ. διαιρέσις τριάδιον διαδ. διαιρέσις

Παρατηροῦμεν ἐν τῷ τριόλιῳ, ὅτι ἕκαστον χρῶμα αὐτοῦ εἶναι τὸ τρίτον τοῦ βραχέος. Δυνατὸν ἐκάστη ἀξία τοῦ τριολίου νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο ἡμισυ μέρη· τότε ἐξάγμεν σύμπλεγμα ἐξ ἰσοδυναμῶν φθογγόσημων.

Αἱ παύσεις εἰσέρχονται καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν τριολίων καὶ τῶν ὑποδιαιρέσεων αὐτῶν.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

28. Αίνιγμα

Ἄν ὡς κεφαλὴν μου θέσης
κάτι ἀπ' τὰς ὑποθέσεις,

ἄν ὡς πόδας μου κολλήσης
ἀντωνυμικὸν ἐπίσης

κ' ἔπειτα, ἂν τὰ συνδέσης
μ' ἓνα γράμμα, μία λέξις
ἐκ τοῦ κόσμου τῶν ἀνθρώπων
θὰ φυτρώσῃ τῶν ὥραιων

29. Γοῖφος.

Ὁ νν σὸς ἦν Θ ἕως

30. Γίφος.

Η ππν α ἦ ΝΕΟΛ αἰθρία

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

7. καὶ 8ου ΤΕΥΧΟΥΣ

21. Μίλαν-χολή-Α. Μελαγχολία

Ἐλύσαν αὐτὸ ἡ Δίς Ἀντιγόνη Πρίντζη ἐξ Ἀθη-
νῶν, ἡ Δίς Σοφία Δημακοπούλου ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ.
Παναγ. Παπαθανασίου ἐκ Πατρῶν, ὁ κ. Ἀλέξ. Μιχαη-
λίδης ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ ὁ Μιχ. Παπασταύρου ἐξ Ἀθη-
νῶν.

22. Ἦ χαρὰ εἶνε ἐφήμερος

Ἐλύσαν αὐτὸ ἡ Δίς Ἀντιγόνη Πρίντζη ἐξ Ἀθη-
νῶν, ἡ Δίς Σοφία Δημακοπούλου ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ.
Ἀλέξ. Μιχαηλίδης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Παν. Α. Παπα-
θανασίου καὶ ὁ κ. Μ. Παπασταύρου ἐξ Ἀθηνῶν.

23. Φάρος-Πέρος

Ἐλύσαν αὐτὸ ἡ Δίς Ἀντιγόνη Πρίντζη ἐξ Ἀθη-
νῶν, ἡ Δίς Σοφία Δημακοπούλου ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Δίς
Πολύμνια Παπαδοπούλου ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Παν. Πα-
παθανασίου ἐκ Πατρῶν καὶ ὁ κ. Ἀλέξ. Μιχαηλίδης.

24. Σύρο-ἤρωσ

Ἐλύσαν αὐτὸ ἡ Δίς Ἀντιγόνη Πρίντζη ἐκ Τήνου,
ἡ Δίς Σοφία Δημακοπούλου ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Δίς Πολύ-
μνια Παπαδοπούλου ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ὁ κ. Ἀλέξ. Μι-
χαηλίδης ἐξ Ἀθηνῶν.

ἙΛΛΗΝΙΚΗ ΑΓΟΡΑ,

Π. ΒΕΛΜΑΧΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

ΔΙΟΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΚΕΑΣ ΛΕΣΧΗΣ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΚΟΝΙΑΚ καὶ ΟΙΝΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ

ΣΟΚΟΛΑΤΑΙ Δ. Παυλίδου.

ΛΟΥΚΟΥΜΙΑ Σύρου.

ΕΛΛΙΑΙ Καλαμών.

ΜΕΛΙ Γυμνοῦ καὶ Ἀθηνῶν.

ΚΟΛΟΝΙΑ καὶ διάφορα μυρωδικὰ Σ. Συράκου

ΒΑΦΗ μαύρη, ξανθὴ καὶ καστανιά.

ΒΕΡΝΙΚΙΑ δι' ὑποδήματα ἐγγυημένα διὰ τὴν στίλ-
βωσίν καὶ διατήρησιν τοῦ δέρματος

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΑΚΑΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

ΑΡΜΟΝΙΑ. Ἐξεδόθη τὸ 8ον τεῦχος, περιέχον τὰς
ἐξῆς μελέτας. Θ. Ν. Φιλαδέλφειος ὁ Μοροζίνης. Ρ.
Βούρου Τὰ τοῦ βίου τῶν φυτῶν. Ν. Γιαννοπούλου
Ἐκθεσις ἀρχαίας ἐκδρομῆς ἀνὰ τὸν δῆμον Σκατούσης
G. Caye Πῶς κατασκευάζονται οἱ ἀεροφόροι σωλήνες.
Μελέται περὶ κωνόπων ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Ἐκδότης ΜΠΑΡΤ.

ΔΗΛΩΣΙΣ "ΦΥΣΕΩΣ."

Γνωρίζομεν τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς
ὅτι ὁ Κωνσταντ. Θωμόπουλος, οὐδεμίαν θέ-
σιν ἔχει ἐν τῷ γραφείῳ μας, οὔτε εἶνε πλέον
εἰσπρακτικῶρ.

MAISON AU "TREFLE"

Passage Youssouf N° 8

R. I. ANASTASIADIS
SMYRNE

Florist-Ruhs goner and American Uines
Imbort-Ekport.

ΚΩΝΣΤ. ΓΡΑΜΜΕΝΙΑΔΗΣ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΣ

ὄλων ἐν γένει τῶν εἰδῶν

χονδρικῶς

Εἰσαγωγή καὶ ἐξαγωγή οἰνοπνευματωδῶν
ποτῶν κ. τ. λ.

ΕΝ ΠΥΡΓῶ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΝΤΑ

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐξόχου
τούτου φωτογραφείου, αἱ πλάκες διατηρήθησαν
φυλαχθεῖσαι καὶ ἀριθμηθεῖσαι, ἵνα κατόπιν χρεια-
σθῶσιν, ζητηθεῖσαι ἐπὶ τῶν κτητόρων αὐτῶν.
Ἦδη τὸ ποσὸν αὐτῶν ἀνήλθε τὰς 15,000 καὶ
ἐπειδὴ νῦν τακτοποιεῖται καὶ μεταρρυθμίζεται τὸ
φωτογραφεῖον, ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ δηλοῖ, ὅτι αἱ
φωτογραφικαὶ πλάκες τίθενται ἤδη εἰς τὴν διά-
θέσιν τῶν κτητόρων αὐτῶν.

Τοιοῦτοτρόπως παρέχεται μεγάλη ἐκδούλευσις
τοῖς φωτογραφηθεῖσιν, οἵτινες δύνανται ἤδη νὰ
ἀνανεώσωσι παλαιὰς τῶν φωτογραφίας. Προ-
πάντων ὅμως ἡ εὐκαιρία εἶνε καλὴ δι' ἐκείνους
οἵτινες ἔσχον μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ἢ συγγε-
γεῖς φωτογραφηθέντας εἰς τὸ φωτογραφεῖον
τοῦτο, ἀποθανόντας δὲ κατόπιν, διότι ἤδη δύ-
ναι νὰ κάμωσιν καὶ ὥραιας μεγεθύνσεις, ὡς
τόσον ἐπιτυχῶς ἐργάζεται τὸ καλλιτεχνικὸν φω-
τογραφεῖον τῶν ἀδελφῶν Κάντα.